

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, свима. Извињавам се што каснимо ових седам-осам минута, имали су ови људи проблема у саобраћају, ти што обезбеђују сведока сарадника.

Настављено 01.09.2004. године, са почетком у 9,40 сати.

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу, да су присутни: заменик Тужиоца за ратне злочине Кнежевић, пуномоћници оштећених адвокати Даниловић, Баровић, Томић и Тодоровић, те Наташа Кандић, браниоци окривљених адвокати Петрушић, Заклан, Перковић, Продановић, Јеврић, Вукотић, Перески, колега Калањ није ту, је ли тако, али су ту Штрбац, Станић, колега Ђорђе Мамула, није, Дозет Ђорђе је ту, Станојловић Бојан, такође није, Јелушић Рајко и Владимир Ђурђевић, Илија Радуловић, Бељански Владимир, Мунижаба Бранко, јесам прозвао све, јесам ли видео све добро, извињавам се, те колеге Апро и Левајац. Хвала лепо. Оптужени су сви ту? Присутан је и бранилац, адвокат Бојков. Да ли су сви оптужени ту? Неко из судске страже да потврди, молим вас. Јесу сви. Наставићемо са саслушањем сведока сарадника број 1. Молим вас нека уведу сведока сарадника бр. 1.

Приступио сведок сарадник број 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се осећате данас?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Осећам се мало боље, али ако ми буде мало лошије, ако може пауза. Осећам се мало боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У ходу ћемо се договорити. Ви ако процените да Вас то умара и тако даље, да Вам треба нека пауза ради одмора, договорићемо се у ходу. Колеге браниоци, на вас је ред да наставите са питањима за сведока сарадника. Ко жели, да Ви сте јуче и последњи говорили, изволите колега Заклан.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Само једно питање, председниче. Молим Вас да питате сведока, да ли је познавао пуковника Петковић Спасоја, покојни, официр КОС-а је био, да ли је познавао, да ли је знао за њега?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Ништа више немам. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Заклан, само угасите микрофон.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молио бих, председниче већа, да сведок мало детаљније појасни, свој део исказа о лишавању живота ових лица које је он навео. Као прво ја бих молио, пошто се у пар наврата изјашњавао да није сигуран, па да онда јесте да је сигуран, да је три лица лишио живота, или четири, ја бих га молио да га питате да ли се сад присетио итд., колико је тачно лишио живота људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите колико је он лица лишио живота, у том делу?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам после доласка са рупе, после друге туре, три лица сам извео, три лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли тада приликом саслушања код истражног судије да је то четири лица, па на крају ипак мислите да је три, па Вас бранилац у том смислу пита. Јесте ли сигурни, да ли је било три или четири?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Три, а тамо на правцу пуцао сам, сад не знам да ли сам неког убио, пуцао сам у правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо на Грабову?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, тамо на рупи. Ја сам рекао три, то сам и описао то што сам рекао да сам извео. Да сам извео једног, црн, висине...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад ћемо, у погледу овог првог лица којег је лишио живота, волио бих да детаљније се изјасни, односно прво у његовом исказу, па нека решимо ту дилему, каже овако: да то прво лице, можете и Ви прочитати, председниче већа, ја сам то анализирао, каже то прво лице је црни онижи човек, висине око 185, па да прво појасни, шта он сматра онижим, вишим човеком, или како?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао, онижи, у том тренутку био сам под стресом, значи, рекао сам да је имао на себи, тај црн, онижи, а то је додатно вероватно висина 185, није то, значи, неке нормалне висине.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је онда опис: црн, онижи, или је ова висина опредељујућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је њихов опис браниоче, то је његов опис, али он може да каже да је он црн, онижи, висок 2,10, то је његов опис.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Ево код тог првог лишавања живота, ја бих молио, да детаљно опише како то чини?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па то сам јуче извео да сам га извео напоље из хангара преко пута и да сам пуцао у потиљак, «шкорпионом» који сам добио од господина Вујановић Станка.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико је то трајало?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не разумем питање, колико је трајало?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па то извођење, па лишавање живота и тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Можда неких, не могу да се тачно сетим, значи док сам извео ...

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молио бих мало гласније, ја не чујем, председниче.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не знам тачно колико, временски можда 5 минута, не могу тачно да сад тврдим, нисам имао сат на руци, да сам писао ...

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сећа где је тај заробљеник стајао у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу сада са сигурношћу да тврдим, да ли је стајао и где је седео, насумице сам рекао да сам га извео под притиском господина Станка Вујановића. Господине браниоче, прошло је много времена, значи не могу

ја сад, нисам имао камеру, ја сам Вам рекао да сам извео, значи, једно лице, значи друго, значи ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То све тако у континуитету, једно, па друго, па треће? Једног заробљеног, па другог, па трећег, све тако у континуитету без прекида?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, размак је можда био 5-10 минута и онда је пришао Ђанковић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио да опише како је лишио живота то лице, тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је сведок рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па није, председниче већа, ми смо рекли пуцао у потиљак, нека покаже како је пуцао, где је тај сведок стајао, колико је било удаљено од хангара, каква је та рупа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то рекао, све је то рекао. Браниоче, све је то сведок рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па нека покаже нама овде свима како је држао пиштољ, у којем положају је био тај човек?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Значи лице је било ту и тако сам пуцао у потиљак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је био окренут Вама? Како је у односу на Вас био окренут?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Окренут је био значи према тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Вама је окренут леђима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, леђима је био, ја сам му пуцао у потиљак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико је био далеко од Вас?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па неких 20-30 цм.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли је било трагова крви после лишавања тих лица на њему?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се ја сећам, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико је зрна, говорим о првом лицу сада, колико је хитаца упутио према његовом потиљку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Само један.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само један?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је био сигуран да је то лице одмах лишио живота?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам пуцао, нисам обратио пажњу, вероватно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте пуцали и он је пао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када га је изводио, он је рекао у истрази, да је насумице бирао, а сада питам, када га је изводио, како га је то извео?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Под руку, извео сам га напоље преко пута и пуцао сам. То сам Вам рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је ту било још около људи док га је он лишавао живота?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па било је доста људи, не знам ја ко је све био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али било је људи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па било је људи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли му је то лице нешто говорило, да га је питао где иде, шта ће бити, итд, или било шта?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се ја сећам, ништа. Не могу да се сетим, прошло је дуго времена.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нека каже, да ли је у тој групи пре него што је он ово лице лишио живота, било неких лешева итд.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам не, било је ископано од неког оруђа, пошто је ту била друга јединица, видео сам да је била рупа, а сад ја не могу да, сад то што сам рекао, била су ту три лица, то што сам ја и господин ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у моменту када сте Ви довели првог заробљеника и пуцали му у потиљак на рупи, пита Вас бранилац, да ли је у тој рупи било лешева од раније?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је видео да ли је неко пре њега од тих лица из хангара извео и лишио живота пред њим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам Вас рекао да је Нада тражила помоћ и да је господин Мирко Ћапало извео два лица и да је пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, ако сам ја схватио Вас, господине, Калаба је то урадила након што сте Ви лишили живота три лица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, она је тражила да ...

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, пре тога, пре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли пре тога било и бранилац Вас пита управо то, да ли је пре него што сте Ви урадили ово о чему говорите, да ли је неко друго радио слично?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ћапало, исто касније, након Вас?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, он је извео.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па добро, ја бих молио сад да се определите, данас кажете опет Ћапало је убио, и у истрази сте то, али у истрази кажете: ја то нисам видео.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извео је лице и лице се није више вратило, значи то сам изнео у изјави.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи то је то.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је то закључак или ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита јесте ли Ви лично видели да он у некога пуца, да он пуца у тог кога је извео? Јесте ли Ви то лично видели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, видео сам да је извео једно лице и да се није вратило. Значи после тога, извео је и друго лице и није се вратило, значи није га могао пустити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте закључивати, него само реците, јесте ли Ви видели шта он је урадио с тим људима? Да ли сте Ви лично видели шта је урадио с њима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па нисам, колико се сећам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, друго лице. Он га је описао, да ли га може мало детаљније описати, да ли се сећа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам Вам господине, прошао је дуги период, значи око 40 година.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио председнице већа, да сведок нема потребе да чита, чега се данас сећа итд., то је мени битно.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја не читам, то је ово је само мој подсетник.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ма подсетник, како ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су оне белешке које сте имали јуче?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То су белешке о чињеницама које он данас треба непосредно овде да износи. То нису статистички подаци неки да се он мора подсећати.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председнице, ја морам да интервенишем, не може он знати на која питања треба да одговори и да има припремљене одговоре на то, молим Вас.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А откуд уважени заступник зна шта он може да зна или шта не може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је, можете то користити, можете то користити. То нису одговори, то су белешке које је имао јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче наставите, али Ви можете користити Ваше белешке. И немојте приговарати на то, можете погледати те белешке, то нису питања са одговорима, то није излагање на десет страна као што је имао јуче припремљено, то су белешке које он може да користи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Знате, председнице већа, ја се извињавам, ово није сад примедба, али се могла тако схватити, ја сам реаговао управо због тога. Сведок може да има, да му се постављају питања о некаквим статистичким подацима, али какав је тај човек, шта је он видео, он се са таквим белешкама не може да служи, ми морамо да видимо и имамо контролу његове меморије, онога што је у истрази рекао и онога што данас говори, не може он да има чињенице које је наводио у истрази да му то буде подсетник. О томе се ради. Ако могу ја наставити, председнице. Ја бих молио да опише то, да каже како је то друго лице извео, на који начин, детаљније.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Исто, рекао сам, као малопре, знали лице је имало око, по мојој процени тада 40 година, извео сам га био у радничким панталонама и исто сам га одвео тамо где сам Вам малопре рекао, до те рупе, исто сам пуцао у потиљак.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли је и то лице, на који начин је извео из хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Мало пре сам Вам објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, нисам разумео питање?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како га је извео, да ли је он каже: ајде са мном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте, сугерисати, немојте у том смислу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим ето то, да, да опише начин.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Значи, извео сам га као мало пре што сам објаснио, за руку и извео сам га до те ископане руке и пуцао сам исто у потиљак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто један метак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, један метак «шкорпионом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто окренут леђима, иста удаљеност?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, иста.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како се он окреће леђима, да ли му он то говори или га он окреће, или то само лице већ, када је дошао на лице места, каже окренут је леђима према рупи, односно њему леђима према рупи. Како долази у ту позицију тај човек?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ништа, довео сам то што сам рекао, окренуо сам и пуцао сам му у потиљак. Прошло је тај временски период и то су страшни проблеми које имам. Значи, желим да више изађе овде изјава и као што сам јуче поменуо, да се извинем жртвама настрадалим на Овчари. Овде је, како је кренуло, извињавам се господине председавајући, да сам ја организатор овог свега, обичан војник, мислим, ако може мало, ја ћу одговорати на питања, не могу ја све да се сетим, нисам ја имао камеру да снимам, да се сетим све до једног детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онолико колико се сећате о томе говорите, оно чега се не сећате, не сећате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио да се изјасни када је тачно дошао до те пушке «бровинг»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је јуче, одговорио је јуче на то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: После ослобођења Вуковара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: 18-ог.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 18-ог. Добро. Добро молио бих да опише садржајно, шта је подразумевао тај његов курирски однос код капетана Радића и то обезбеђење, који су му задаци били и тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Значи, пратио сам командира Радића до команданта батаљона господина Тешаћа, значи и с њим сам био током тих акција које су вођене у Вуковару, значи био сам његов као, како да кажем, лично обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви и Видачек?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, господин покојни Видачек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтео сам да Вас питам, шта је то подразумевало, ти ваши послови су кажете подразумевали његово стално обезбеђење?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, стално његово обезбеђење које је било у оквиру штаба и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру штаба, у акцијама?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, и у акцијама и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А курирски послови?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па то је све пребачено на мотороле, на везе, радило се моторолом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте радили и курирске послове, да пренесете наређења Радића неким потчињеним његовим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па била је координација, имале су мотороле и после се радило на том првом каналу и то пошто наше те руп-12 није могао да ради и то, није давао функције ради координације са артиљеријом и осталим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он имао ту моторолу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја лично не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А шта је подразумевало тај курирски посао, он каже, ја сам првенствено курир и обезбеђење, да ли је он одлазио негде, носио пошту и наредбе преносио или било шта?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Од поште није било ништа, наредбе није, рекао сам као и јуче сам изнео, да су долазили увече у штаб, у кућу Станка Вујановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, да ли сте преносили Радићеве наредбе некеме? Па не, рекли сте да сте обављали курирске послове и послове обезбеђења. Сада сте нам објаснили шта су то послови обезбеђења Радића, а бранилац Вас пита, а шта су били курирски послови, ако сте радили уопште курирске послове?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па под то се подразумевало обезбеђење и курирске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас пита бранилац јесте ли радили те курирске послове, јесте ли их Ви радили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Какве поруке, не разумем, какве поруке преносили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заборавите на поруке, питање је: ако сте радили а кажете јесте, то је подразумевало и курирске послове, питање је да ли сте радили те курирске послове? Па онда ће следеће питање бити: а какви су то курирски послови?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па није, нисам ништа лично, значи ништа написмено није, значи, могло се рећи, пошто су то биле уличне борбе, били смо ту близу, значи се преносило, схватате; то је део Вуковара који су били пар улица, како се то ишло. А ништа није било писмено да се однесе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Је ли било усмено?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: А усмено је, дешавало се, када је лоше напредовање било, да ту Мирољуб дође, јер су били ту близу Мирољуб и Радић, капетан и то, усменим путем је било, дешавало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви преносили какве усмене Радићеве наредбе, заповест или не знам ни ја што његовим другим јединицима у оквиру његове чете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда нам баш није јасно, какве сте курирске послове радили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па обезбеђење, то под обезбеђењем се то сматрало, обезбеђење био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да радите и те послове, уколико има потребе за тим вршењем?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он за цело време рата, значи ја говорим овде до ослобођења, односно до 20., носио оружје са кратком цеви, пиштољ неки или било шта?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не, само дуго наоружање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Никада, дакле, да ли тврди да децидно, никада није имао пиштољ код себе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, никада нисам имао пиштољ.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је икада носио «шкорпион» са собом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, сто посто.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сведок је рекао да је ишао 18., односно 19. мислим, исправите ме господине председниче, до болнице, и да је било тамо Вуковарчана итд. Да ли је он још некога препознао, осим Станка и људи које је он навео, Станка, његове сестре итд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код болнице?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Код болнице, каже било је пуно људи Вуковарчана.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па било је. Ја сам рекао, изјавио сам јуче, покојни Ђапало и било је ту доста људи којим ја нисам знао имена, значи људи који су тамо били, део Вуковарчана, нисам ја могао све да познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знали сте да су Вуковарчани, а како се зову итд., имена, то не знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу да се сетим, прошао је дуг период.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молио бих, председниче већа, да се сведок изјасни о чињеници и да тачно каже, шта њему капетан Радић каже када он одлази на Овчару? Где је требао да иде, шта треба, тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је то рекао. Бранилац инсистира на томе да, по сећању Вашем, нама овде пренесете, шта Вам је тачно рекао везано за одлазак на Овчару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам, дао сам то јуче, значи рекао сам да 20.11. око пола један, наредбом, рекао је да идемо заједно Видачек Драган и Мића Ђанковић који је имао возило црвену «Заставу», да идемо тамо, јер се има информација да ће територијалци, добровољци покушати да отму заробљенике. То је тако ми тада рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче, онда ја бих молио да се предочи једна нелогичност у исказу сведока. Он сам тврди, да када је дошао на Овчару, никаквих заробљеника није било, да су стигли не знам после 24 часа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему је нелогичност?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему је нелогичност?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па зато што тврди да оде тамо да заробљеници да оде на Овчару, не у болницу, да оде на Овчару да територијалци хоће да преузму заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми само слушамо оно што нам сведок каже. Сведоку је речено да уради тако, да ли се то уклапа у стварне догађаје, због чега му је то речено, како и тада, не можемо то од сведока сада очекивати да он објашњава неке нелогичности тог типа, то није нелогичност у његовом казивању. Он каже: речено ми је да одем, ја сам отишао тамо и дошли су аутобуси после пола сата.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јуче је изјавио да је тамо било око 250-300 људи на Овчари, када је он стигао, он и Видачек.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, рекао сам велика група људи, отприлике 250-300, можда је било и више.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је било и цивилних лица, Вуковарчана тих?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па били су сви под униформама, што сам јуче изјавио, сви су униформе носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви су били наоружани?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: И наоружани, што сам јуче исто изјавио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Каже да је он стао у тај кордон када су ови долазили, и он и Видачек, да је Видачек премлаћивао људе са том штаком, неком металном. Да ли је он нечим ударао, а ако јесте, чиме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, ја се бојим да Ви, примећујем и толеришем, сведок је на више Ваших питања већ одговорио, мислим да нема потребе да их поново постављате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нека се изјасни о томе, да ли му је ту неко наредио да он туче некога итд.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам исто рекао из масе је неко повикао, то сам и јуче изјавио, а не могу ја сад детаљно да се сетим, толико је прошло временског периода, ко, да бих сад то рекао. Објаснио сам све, како је пролазио кроз шпалир ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко је из масе рекао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па издао је, како би рекао, команде, не могу сада да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, шта, у ком смислу, удри, туци, млати, шта?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Удрите пичке усташке, не могу тачно свега детаља да се сетим, то можда Вама изгледа нелогично и господи адвокатима, али то је све то тако тамо било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Ја бих у овом делу, када се бранилац вратио на тај део шпалира, где је у шпалиру био по Вама Мугоша? Ближе хангару, у средини, ближе аутобусу, у том смислу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја мислим да је био ближе аутобусу, колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мугоша тврди, господине, Мугоша тврди да је он само претресао, да је био први до врата аутобуса и да је претресао заробљене, тако му је наређено да претреса, да нема неко нож неки, неко оружје итд., дакле, да је претресао, узимао им ствари које су са собом имали.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја то нисам видео, знам да је само ударао, значи није било претресања, било је одбацивање ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су сами одбацивали ствари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, одбацивали су ствари, с десне стране, као што сам јуче дао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, ако није било претресања, каже сами су одбацивали, како он зна, или како су они знали да неко није оставио ствари, да ли је касније ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то питање за сведока, браниоче?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је неко током та два-три сата претресао, узимао шта од тих људи? Да ли је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је касније неко те људе претресао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам видео ништа, то нисам видео, нисам ја могао видети сваки детаљ, ја причам ово што сам ја видео.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио, господине председниче, да се изјасни у погледу ове болнице, када је ишао са Дуловићем, каже водио га је, како су то они ишли, чиме су ишли до болнице, из штаба до болнице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да сам добио наређење од капетана Радића, да смо отишли «Маздом 626» црвене боје која је била тамо, значи водио сам га до болнице и нисам могао да уђем у болницу, јер био сам поред болнице, он је са својом акредитацијом ушао унутра у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли, то сте рекли. Дакле, аутомобилом који сте Ви возили, пошто сте само двојица вас?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био је ту и Новак Живковић, то сам и јуче рекао и колико се могу сетити и Томислав Петернек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Томислав Петернек?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он возио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па прошло је времена, не могу се ја сад сетити тачно, ја знам да сам га одвео, не могу ја да децидно тврдим, јер ја нисам могао да уђем унутра у болницу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А чије је то возило било?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ја мислим да је било од господина Новака, значи он је био испред куће «Политика», колико се сећам, акредитован.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су они имали неко службено возило у штабу, или он лично итд.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Само то возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То возило сте користили за ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не, новинари су имали.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питам за штаб, за њега лично, шта су возили, које возило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па не, председниче, битно је, видећете да је битно, битно, битно. Сведок се сећа ко је шта возио на Овчари, а не сећа се да ли је он овде возио, нису то небитне ствари.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Тамо је било, господине, возила могао је узети свако које је хтео возило. Значи, било је возила која су приликом ослобађања, било је возила која су тамо, нисмо ми имали наше формацијско, како се зове, возило, ако Ви мислите у виду ципа и остало.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, мислим на овај особни аутомобил?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се, нисам чуо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Особни аутомобил, мислим.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја свој лично?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ма не путничко возило?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па било је возила испред штаба, рекао сам, нашег штаба где је било возила.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је било и када сте кретали на Овчару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу сада да се сетим, не знам, знам да је Ђанковић то био, што знам била је господина Вујановића «Вектра», то је постојало тих дана то и био је «Мерцедес» његовог оца који је био тамо, господина Бранка.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само молим Вас, морате, разумем. Описује некакав догађај код СДК, некакве паре итд., које су се десиле, наводно, колико сам ја схватио после 20., или када? Да ли може да опише какав је то догађај и какве су то паре из СДК биле и ко је био тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, какве паре, какве везе то има?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: СДК се спомиње, ја мислим да овде спомиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја мислим да спомиње. У исказу, ја мислим да је споменуо да је ишао, па питајте га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да га питам?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ево видите овде. Да су, или дан после тога, да ли је био, да ли зна где је вуковарски СДК?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Знам да је била зграда МУП-а поред те Хитне помоћи, а за какве паре не знам стварно о чему причате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је ишао у обезбеђење преузимања новца из СДК након ослобођења?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Није.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То нисам изјавио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дозволите председниче већа, он каже да није, ја мислим да је овде спомињао, а ако каже да није, нећу га око тога испитивати. Председниче већа, ја бих молио да мало детаљније опише та два-три сата која он каже када је дошао негде око пола један, па два-три сата све до тих некаквих приколица итд., шта се све дешавало, ко је све улазио у хангар? Шта је он радио, каже то премлаћивање је трајало два-три сата. Он цело време учествује у томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је, да ли он учествује све време у томе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам то јуче рекао, да сам ударао, нисам учествовао нон-стоп, да је било премлаћивања, значи, не могу се сетити сваког, рекао сам да улажење и излажење је било нон-стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Рекли сте, могао је да уђе и изађе ко је хтео?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ко је хтео, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ја бих молио сведока да децидирано се изјасни, имамо његова два, односно три исказа, у делу и на околности када каже и објашњава када он стоји у том стрељачком воду на Грабову. Јуче смо чули да каже да му се други метак заглавио и да је иступио из тог реда итд., Међутим, он у ранијем записнику каже да му се у пар наврата пушка закочила?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком ранијем записнику?

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Је ли то неко и оспоравао јуче или који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ранији записник немам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па није издвојен, колега. Тај записник није издвојен, колико је мени познато, а волео бих да је. Ево овако, ако дозволите, то је записник од ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. 18.12.?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 18.12. и како он описује: након тога, Станко ми се обратио речима: «пичко једна, ниси довољно рокао», јер је видео да ми се том стрељања заробљеника пушка у пар наврата закочила ... итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, нећемо сведоку предочавати те и такве записничке констатације. Можете га питати у том смислу, да ли је пушка закочила у једном наврату или у више наврата?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Господине председниче већа, тада би ми имали право поменути да се он јуче изјаснио, али он се на ранијим записницима, каже да је то било у пар наврата, итд., стиче се утисак један да је он цело време ту био, а сад каже у пар наврата. Сад нека се изјасни тачно.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Јуче сам рекао да сам само опалио један метак у правцу, да ми се заглавила пушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да се одмах заглавила?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, то сам објашњавао јуче и да сам се померио и да је на моје место стао Зоран са Карабурме. Било је још лица која нисам познавао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му значе шта имена, следећа, председниче већа: Сабљак Мартин, Перо Цвитановић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сабљак Мартин?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Перо Цвитановић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА : Реците гласно.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кршић Владимир?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Биланцић Анте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Биланцић Анте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Како?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕТКОВИЋ: Биланцић Анте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Биланцић Анте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа, ја бих сад поставио питање на друге околности. Он је током саслушања у истрази рекао, да је узимао «бенседин» од 5 мг. По чијој препоруци је он узимао тај лек и колико је то трајало узимање тог лека?

СВЕДОК САРАДНИК БОЈ 1: Рекао сам ради повишеног притиска, пошто сам имао у истрази притисак 150/100. То сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте то дуго конзумирали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било у склопу неког лечења?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да за смирење ради те ситуације што сам био тамо у Новом Саду у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада, док сте били у притвору?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније немате тих тегоба?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па нисам узимао да конзумирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Типа високог притиска?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па има када се изнервирам, када дође мало до напетости, значи удари ме мало у главу, притисак, осетим повишен притисак ради ове све стресне ситуације.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да и претпостављам да су и ово стресне ствари, да ли је и данас узимао некакве лекове или јуче?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Узимао сам, што сам рекао, «ринасек», узимам ради своје грипе што имам и желим више да се ово једном заврши, да једном изађе истина на видело.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То ћемо истину после.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нема проблема, господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ринасек»?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само «ринасек»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, само «ринасек».

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А овај «бенседин», ко му је препоручио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам то прописан лек?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да, тамо ми је био, дао ми је тај лекар у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У притвору у Новом Саду.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он добијао то у кутији или је добио ампулу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То се, доносио ми је био овај што дели, није било код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Донесе Вам таблету одговарајућу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, нисам имао код себе лек.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио председнице већа, да се сведок изјасни на околност, шта је, чиме се бавио, од рата, од Овчаре па до хапшења, где је радио, шта је радио итд.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Припадник полиције СУП-а Сремска Митровица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ово време?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Полицајац, да. Никакве друге активности нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које послове сте обављали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Полицајац станице Сремска Митровица.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, какав сад он статус има? Да ли је раскинут тај однос, да ли је била нека суспензија, шта је, који му је статус?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав Вам је радно-правни статус сад?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па тренутно, ја мислим добијам 50% плате као помоћ, пошто ми супруга има 8.000,00 само плату, да бих могао да се издржавам. Имам двоје малолетне деце.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, од МУП-а тамо Рума ОУП-а ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 50% плате добија.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Је ли му је раскинут неки радни однос, да ли је добио шта и како, не знам? Па председнице већа, морамо на све околности да питамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не него, претпостављам ако неко добија 50% плате, онда је то зна, да му није радни однос раскинут, чим добија.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па да видимо његову релацију према органима унутрашњих послова.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас бранилац, јесте ли Ви још у радном односу са МУП-ом или не?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Јесам, јесам, још тренутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још је у радном односу и добија 50% плате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ништа, председниче већа, ја бих молио сведока да се изјасни да ли је за време рата имао каквих тегоба здравствених, психичких итд., и да ли је за време рата узимао какве лекове?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је имао каквих здравствених проблема?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У ком смислу?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У сваком смислу, од рањавања до психичких проблема, органских.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Имао сам. Имам чир на дванаестопалачном цреву и имао сам проблема 1997. сам имао проблема са дебелим цревом, после једне интервенције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је било за време тих ратних дешавања у јесен 1991. године, то је било питање.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, идемо даље. Ја бих молио да данас он каже, то пре у истрази нисмо видели, да каже, ето, да би волео да што пре та истина изађе на видели, да жели да помогне итд. Зашто то тек сада говори?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ја сам рекао да желим више да ово изађе, са овим проблем ја живим тринаест година, значи да се више изађе на видели и опет понављам да се извињавам жртвама настрадалим на Овчари, родитељима и пријатељима, јер ја сам отац и то све.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сведок има двоје деце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сведок двоје деце има, малолетне?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао двоје малолетне деце, сада ми кћерка креће у школу, напунила је седам година и син има три године, отишао је јутрос у вртић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли може да опише како је поднео као радник МУП-а чињеницу да је када је лишен слободе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па немојте то браниоче, то стварно нећемо да га питамо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Молио бих да опише или да каже, када је давао исказ код истражног судије као сведок, када је позиван, зашто ту истину тада није рекао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То сам Вам јуче објаснио. Ја сам јуче објаснио и не желим, објашњено је јуче.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, да ли је мотивација за његово данашње сведочење, морамо утврдити мотивацију, сведок је дужан да одговара на све, тим више што смо ми ставили доста предлога, председниче већа, јуче у погледу процесних разлога и уопште мањкавости и подобности сведока да се примене специјалне одредбе. Која је његова тачно мотивација била да он ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која му је мотивација била ...?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта је код њега сад био претежни ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сад казује што казује?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да ли је то што је рекао ја желим да кажем истину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте, браниоче, немојте молим Вас да га то питам, која му је мотивација? Која је мотивација сведоку који се заклиње да говори истину, која му је мотивација да говори истину? Нећемо отићи нигде. Која мотивација је некоме коме прети не знам ни ја, која временска затворска казна овим сведоцима?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је неко рекао или да ли се интересовао када је лишен слободе, или пред лишавање слободе, колику он затворску казну може да добије?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, ја сам рекао то онда, на мене нико није вршио притисак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то смо разумели, то сам Вас ја питао јуче и то смо разумели. Бранилац Вас пита, док сте били у притвору, да ли Вам је неко рекао о каквом кривичном делу се ради, какве затворске казне прете, евентуално, уколико може да се докаже, итд.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, прво сам имао, господине ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да Вам је неко то објаснио? Било Вам је разумљиво?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Објаснио ми је адвокат господин Душић, Душић кога је ангажовао мој отац, јер први мој адвокат је био господин Калањ и мој отац није био задовољан с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су Вам било Калањ, било Душић, рекли о каквом кривичном делу се ради и које затворске казне прете, уколико се докаже извршење, итд.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао је то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта је рекао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: А ја сам рекао желим да се изнесе истина на видело.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ма шта је рекао, председниче већа, колику затворску казну може да добије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речено му је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нека каже шта му је речено. Добро, није то све свеједно, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, нећемо да улазимо, браниоче, са овим питањима желите да сазнамо неке мотиве због чега је он данас овде у овој улози. Нећемо то, уопште нећемо да истражујемо шта га је мотивисало да он данас буде ту, шта је њега мотивисало. Нећемо то да истражујемо.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да сам био најмлађи, да сам био војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате доказе да понудите на тему да жели да се освети неке од окривљених, па имате Ви доказа у том смислу, све ћу дозволити? Разумете?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ма не, председниче већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нешто би било разумљиво.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ма то уопште није битно. Мени су разумљиви поступци, сасвим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и нама су разумљиви, о томе се ради, сви ми у овој судници то разумемо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је речено у притвору колику он то казну може да добије, ако би се утврдило да је крив?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: А, то може да Вам каже адвокат.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У свом исказу наводи, прича о, па каже због тога је он, овде у записнику, каже да је сведок сарадник број 2 и прозван «крвавим Бором», па бих молио да детаљније опише тај надимак, шта је подразумевало то и шта је он све видео и шта је сведок сарадник број 2 радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико може, наравно да опише сведок, шта је подразумевао надимак?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Каже, због тога га је добио.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ради пуцања, ради тог пуцања ја сам рекао, отишао је у првој групи, како сам навео, вратио се после треће групе, значи он је тамо, рекао сам да је издавао команде за пуцање, то сам јуче и споменуо, а зашто друго, не могу ја сад да све децидно тврдим овде, али је тај надимак био.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Је ли због тих наредби добио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу ја, господине, сад све детаљно да се сетим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: За та два-три сата, каже док су били заробљеници тамо итд., да ли види сведока сарадника број 2 цело време?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да је био тамо и он цело време, то да је отишао са првом групом.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, добро, био је тамо цело време.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је видео да сведок сарадник број 2 туче те заробљенике?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да су сви тукли, нисам ја имао камеру, не могу ја сад све да тврдим са сигурношћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питање је сад, да се пробате присетити?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте сви су тукли, сви су улазили, сви су тукли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Било је ту доста људи, доста масе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је да ли их је тукао и сведок сарадник број 2, по неком Вашем сећању?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете се сетити? У реду.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он непосредно чуо да сведок сарадник број 2 издаје наредбе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да сам чуо, значи када сам ја био тамо на рупи у другој тури, значи то сам рекао, и да сам видео да је пуцао, то сам Вам јуче исто рекао. Значи понављате ми оно, извињавам се, од јуче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је, дакле, сведок сарадник имао тамо неку команду или шта, каже даје наредбе, да ли су га сви слушали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се, ја сам био само обичан војник, нисам ја могао све да попамтим, ја сам рекао ово што се десило, што је истинито.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па друге сте памтили. Себе једино нисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, без коментара, молим вас.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, извињавам се, јел десет пута каже нечег се сећа, нечег се не сећа. Добро, каже да је цело време желео да оде, да му се то смучило све?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да и да нисам имао могућности, пошто господин Ђанковић није хтео да ме вози, покојни Мића. То сам изјавио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, каже то, ја бих молио сад да му предочите, председниче већа, на једну нелогичност. Дошла су два официра тамо у пратњи војне полиције итд., то су официри из његове јединице. Нека се изјасни зашто он не пита њих и не каже: слушајте, команданте, не знам командири, ја желим с вама, не желим овде да будем, не желим то да радим. Зашто он то није питао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се није вратио са Каранфиловим и Вукашиновићем?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Они су били из моје бригаде, они су били војна полиција моје бригаде

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А Везмаровић, је ли био тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Значи није ми дозвољавала ситуација, пошто је дошло до гурања и свађе између Мирољуба и мајора Вукашиновића. То сам Вам исто јуче објаснио, значи због немогућности, а и пао је мрак и први пут сам био тамо на Овчари, нисам знао пут да се вратим, то сам Вам јуче исто поновио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Након покретања овог поступка, значи пре његовог лишења слободе, да ли је одлазио код Станковић родитеља, Станковог оца, налазио се са њим итд.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Јесте, то је било. Господин Милојевић ме је водио тамо. Милојевић господин водио ме тамо и вршио је, што сам јуче рекао, притисак на мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у ком смислу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У смислу да се спомиње вечера код Радојке и то, то сам јуче исто изнео, да се јело, јео неки петао и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте ишли код Станкових родитеља?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу сад да кажем зашто, он је рекао да идемо тамо да видимо, пошто је ваљда, почели су фељтони и остало да излазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, Милојевић тврди супротно. Милојевић тврди да сте у свим овим навратима од неких одлазака, било код, у тој прилици, било код сведока сарадника број 2, везано за Перића, о чему сте, такође, јуче причали, да сте Ви били иницијатор да се тамо иде, да сте Ви долазили код њега и: «идемо тамо, идемо тамо».

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, господин Милојевић, је тражио да идемо, да се заштитимо од тога, ја то тврдим одговорно хиљаду посто тако, а на Овчари је исто био и Станков тата Бранко. Значи био је током рата исто тамо у кући и носио је униформу, али повремено је одлазио за Београд, не знам тачно где, где му је била смештена супруга и Станкова малолетна кћерка.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Је ли има ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не говори о томе, нисте га ...

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реко, да ли је малолетна кћерка ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него је била у Београду, па је одлазио тамо.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То је било за време рата.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли и о чему је тада разговарао са Станковим оцем?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим тачно, о чему смо причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате о чему је било приче? Не знате о чему је било приче?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу да се сетим шта смо причали.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Чија је идеја била да се иде до сведока сарадника број 2 и да се носе тих 200 марака или 200 ЕУРА, не знам?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То сам Вам објаснио јуче, да је то била идеја господина Милојевића, пошто је он добио информацију од господина адвоката Калања да се оде тамо, да се као да помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква информација? Какву информацију?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да ћу можда бити окривљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћете и Ви можда бити окривљени?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да. То сам и изнео јуче и да сам ја био напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вас неко помиње итд?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, то сам изнео.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јуче је рекао да, каже, када је то објашњавао, рекао је: «ја тог Перића ни не знам, не знам ко је, а човек ме терети». Шта је он мислио, да ли је то неко лажно терећење, или шта?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, не, не, ово нећемо питати, мислим, како може бити лажно терећење некога, ко прича ово што прича за себе?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он каже, тај ми сведок није, нити га ја знам, да ли је он мислио да је то неки са Овчаре, пошто он каже њега није видео тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја дотичног господина не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На који начин су се он и Видачек вратили и шта се тад тачно дешава?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао сам Вам јуче, јуче сам изнео да смо се вратили, значи, могуће, око, значи 12 и 1 сат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита на који начин?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па са аутом, а не могу тачно да се сетим, ко је био, ко нас је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким? Дошли сте са Ђанковићем?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да дошли смо са Ђанковићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мићом, старијим Ђанковићем, је ли тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад питање: како сте се вратили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па са аутом, било је ту пуно аута, не могу тачно да се сетим с ким смо се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате с ким?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Само у неком размаку и то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче, ја бих молио да предочите, можда смо то и заборавили, да предочите исказе оптужених у погледу изјашњења о исказу сведока сарадника број 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, коментаре оптужених везано за ...?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте, за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени ће добити прилику уживо да коментаришу његово казивање и онда ћемо вршити и евентуално суочење итд., мислим да је непотребно предочавати нешто из истраге у том смислу.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине председниче, сведок сарадник је на овом претресу и у истрази говорио о извесном Дашићу и Зорану са Карабурме, па чак и о неким њиховим активностима на Овчари и на Грабовцу, па бих питао, да ли сведок зна ко су ти људи и како су они изгледали? Посебно да ли зна име овог Дашића, односно да ли је Дашић, како он каже, надимак, име, а ако је презиме, да ли зна име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете шта Вас бранилац пита?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да је Дашић, не знам то, је ли му то презиме, надимак, а знам Зоран са Карабурме да је носио браду и колико се могу сетити, шлем и да је погунуо после у Босни. То сам јуче изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте чули од некога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да. То је, отишли смо на сахрану његову смо са капетаном Радићем, он ме је звао, пошто је знао он, а овог Дашића, ја мислим да је из Андријевице, колико се ја могу сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да је из Андријевице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Андријевице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико могу да се сетим, не знам ја, нисам ја имао тамо њихова документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа друго о њима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ништа друго не знам.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Само још једно питање, допунско, ако може сведок да каже, односно ако му је то познато, у чијој су јединици били Дашић и овај Зоран са Карабурме у време рата?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У јединици, колико се ја могу сетити, Саше Радака, званог «Џетиње», а под командом Мирољуба Вујановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирољуба?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Мирољуба Вујовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јединици, у некој нижој јединици, којом је командовао, ко?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Они су сви територијалци били добровољци под командом ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, то разумем.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: А сад под одређеном, не могу ја сад то да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да то нису били војници на редовном одслужењу, како Ви то кажете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не, то су били добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Зоран са Карабурме, ни Дашић.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него шта? Територијалци, добровољци?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја мислим добровољци, да су долазили резервисти, не могу ја тачно све да кажем, не могу да се сетим свих детаља.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Значи не зна, да ли су били територијалци или добровољци? Па добро, то је све што сам хтео да питам сведока. Хвала.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Председниче већа, да почнем прво од 01.08.2003.године. Сведок је тога дана дао исказ, као, сведок сарадник је дао тог дана исказ као сведок пред истражним судијом Окружног суда. Да ли је он тога дана био полицајац?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, јесам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорили сте на питање.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Где је он тога дана дао исказ пред судијом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У Новом Саду.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: У згради Окружног суда у Новом Саду?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Окружног суда у Новом Саду, да.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли је исказ који је дао пред истражним судијом Окружног суда истинит?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте молим Вас то да питате сведока.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Пардон, исправићу ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упозорен је да треба казивати истину.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Молим Вас, ево питаћу: да ли је тога дана пред истражним судијом говорио истину, то можемо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да је пре тога долазила Нада Калаба и да је вршила на мене притисак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте нам рекли, само кратко, бранилац Вас пита, само кратко: да ли је то што сте тада изјавили пред судијом истинито или не?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не. Ово сад што данас ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли га је неко у просторији где је давао исказ, на било који начин, присиљавао на било шта?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Тог дана, 01.августа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01.августа.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Сведок је овде објашњавао, причали смо око тог формацијског места курира и добио је наредбу од капетана Радића да пође на Овчару. Да ли је само био задатак да пође на Овчару, или шта је имао обавезу да извести капетана Радића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је, мада је сведок на то одговорио.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Одговорио сам три пута, господине, одговорио сам на то већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорили сте на то, па ћемо питање преформулисати, да ли сте имали обавезу да известите Радића о том тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам известио Радића када сам стигао у штаб.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли је Овчара била под надлежности јединице капетана Радића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико ја знам, не.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Када је дошао на Овчару, тамо је затекао неколико официра високих ЈНА. Да ли је, а он је добио задатак, он је војник, има наредбу, да ли се он било ком од тих официра обратио и рекао какав му је задатак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, ја сам рекао да је било двадесетак војних полицајаца који нису били из моје јединице и да је после тога ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се неком од њих јавили, говорили о задатку који имате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, нисам ником.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Пошто је обезбеђивао капетана Радића, а на Овчару је дошао са ловачком пушком, да ли је он капетана Радића обезбеђивао са ловачком пушком?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли га је било ко на Овчари спречавао да напусти то место физички?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да нисам био у могућности.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Физички, ја говорим само физички, да ли Вас је неко тада спречавао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се ја сећам, није.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Када је он кренуо са другом групом, да ли је био дан или је била ноћ?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да је био мрак, можда око пола пет, пада мрак, да су била упаљена светла на трактору и на возилима.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли је испред хангара било некаквог светла?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Била је напољу једна сијалица, колико се сећам и унутра је било светла.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Колико је растојање од хангара до рупе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Отприлике око један километар, по мојој процени.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли је капетан Радић имао некакве своје послоне којима је издавао наређења, осим њега и Видачека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посилне?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Па не знам како да сад, ајде да формулишемо, да ли је ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао људи за обезбеђење и курирске послове и других и за Вас и Видачека?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, био је, рекао сам, Николић Ђорђе који је погинуо 04.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је погинуо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: 04.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 04.11. А био је и он дотад?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, био је и он ту.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Какво је време било, тог дана, тог дана и те вечери, у смислу атмосферских прилика?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па колико се могу сетити, ја мислим да је било хладњикаво и видело се, била је месечина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Месечина и хладно је било, значи није било неких падавина, кише, снега?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, није.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли, можда, оријентационо зна, температура, отприлике, колика је била?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли је пре давања свог исказа, прочитао исказе окривљених и сведока?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам имао ни један исказ.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Колико сведок сарадник познаје опт.Милојевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Милојевића, Кинеза. Колико га добро познаје?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Први пут смо се упознали у Вуковару, после тога смо се пар пута виђали, он је ишао по ратиштима, по Босни, на Косово и тако даље, и оно, значи, знам да је био конобар, у Руми је радио, иза Руме у једном месту Павловци, у кафани «Романтика».

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ишао је по ратиштима Босна – Косово?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, ишао је по ратиштима у Босни и Косову.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: А на којем је то ратишту у Босни био пре Вуковара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се, није било ратиште, рат је почео касније у Босни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, ако сам добро схватио, Ви сте имали честе контакте са Милојевићем након овога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, знао сам у Руми се причало, да је ишао на ратиште и то, а пре овога мог, што сам рекао прошле године у јуну је било, виђали смо се пар пута, не могу ја да кажем тачно колико пута и то, а нисмо блиски, нисмо кућни пријатељи, у том контексту.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Не, мене само интересује, пре Овчаре, колико га је познавао? То је важно.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па долазио је у штаб, јер је био две куће ниже, у штабу господина Ланчужанина.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Па добро то, али колико сте га лично познавали, јесте били неки пријатељи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па долазио је тамо, свако вече у штаб код капетана Радића.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Јесте Ви причали са њим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па причали смо овако. Из Руме је још био и Неђа Белгијаш, не могу се сетити још, било је добровољаца.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ви пре тога нисте били на Овчари никада?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, ни после тога.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Само још кратко. Сведок је јуче описао да је хангар био величине 20 x 20. Колико је, иначе, људи било у том хангару, осим тих 200 заробљеника, још?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се, нисам Вас чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чућете питање.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Значи, колико је, осим ових 200 заробљеника, колико је осталих људи било у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Који људи, добровољаца, територијалаца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ових који су улазили и тукли?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Било којих, било ко други, ван ових ?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не знам, било је доста, не могу ја тачно да се сетим, знам отприлике и то.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Како сте определили ових 200, да ли се можете определити и за ове остале људе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао сам била је велика руља људи, 200,300,400, можда је било и више људи.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: У хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Око хангара.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Не, али мене интересује само у хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу да се сетим.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: На основу чега је закључио да их има око 200 ових заробљеника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па пошто су, колико се сећам, дошли аутобуси, четири аутобуса, колико се сећам које је довезао пуковник Марић из бригаде наше, значи, седели су отприлике у аутобусу, можда педесет седишта да буде, са два војна полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ви видите ове заробљенике. Колико сада има ових других, више од њих или мање од њих, у хангару, говорим у хангару или исто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па било је више.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Више ових других лица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Више, да.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Перковић би да искористи ову прилику да постави још једно питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Само једно може, накнадно. Не знам колико је то сведок добро схватио. Да ли је осим ова три лица која је лишио живота и каже, не зна да ли је пуцао у том правцу на рупи итд., да ли је пре или после Овчаре, непосредно лишио живота било које лице, цивилно, или непријатељско?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било у бореним или небореним дејствима?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Борбена дејства су, зна се, пуцање. Али на овај начин, да га је непосредно лишио живота, хладним или ватреним оружјем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога, после тога, до дана данашњег?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ма никог, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, браниоче. Колега Перески.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Сведок нам је описао, приликом описа трактора, описао приколицу. Да ли може да опише сам трактор?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам трактор црвене боје, а приколица «змајевка» са арњевима, значи са кабином, која је имала са задње стране металне степенице где су се пењали заробљеници, хрватске националности.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Да ли је трактор имао кабину?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, јесте, али не могу да опишем који је трактор, нисам ја стручан за тракторе.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Да ли може да се изјасни, ко је, пошто децидно наводи, ко је ишао у првој, другој, трећој тури, ко је возио трактор, значи, исто, за прву, другу, трећу туру?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да нисам видео ко је возио трактор, рекао сам то и јуче и сад понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи то: нисам видео ко је возио трактор? Да уопште нисте видели лик тог човека који вози трактор или да сте видели, али да не знате ко је то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не знам ко је, нисам видео, не знам човека, неко је возио трактор, а ко је, не знам, ја нисам видео.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Да ли се са њим налазио неко у кабини, возачем трактора?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се ја сећам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На трактору, на кабини?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, колико ја знам.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Да ли је могао да разликује он редовног војника од добровољца, и ако јесте, по чему?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да су били сви под униформама, значи и добровољци и територијалци. Територијалци су исто имали СМБ униформе и било је разних других униформи, а добровољци су носили сада кокарде, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је питање браниоца било, како се они, те две групе припадника оружаних формација, разлику од редовне војске, редовних војника као што сте Ви били?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ми смо имали исте СМБ униформе, тако су имали и добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли то значи да их нисте могли разликовати?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, који су били на мом правцу, то сам знао, а ко није, не могу, а пошто смо ми били пешадијски батаљон, ми смо имали СМБ униформе, а војна полиција је имала маскиране униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскиране униформе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Када је дошао на рупу, шта је тамо било од возила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви дошли на рупу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ја сам рекао, било је још људи, не могу да се сетим возила, знам да смо ми како смо дошли, наместили смо светла да се види. Било је тамо још људи и рекао сам...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возила, возила? То је питање.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим каквих је било, знам да је било још људи, али не могу да се сетим возила је ли било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возила којима сте Ви дошли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, ја сам рекао, возила та којима смо ми дошли. Је ли то питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, која су то возила којима сте дошли?

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Шта је било од возила када сте Ви дошли на рупу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био је, како се зове, у другој групи је била «Вектра», зелени «Кец» што је био Ђанковић и Цетиње, не могу да се сетим које возило је он користио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате којим возилом су они дошли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу да се сетим, било је тамо доста возила.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Да ли су затекли неко возило тамо кад су стајали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Било је возило од сведока сарадника број 2, билоо је то возило и знам да док се они нису вратили да је то још тамо возило било.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Каже, било је тамо још људи? Да ли може да се изјасни, да ли је то редовна војска или нека друга?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу, не знам.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Да ли је пред овог, каже, наместили су возила да осветле рупу, да ли је било још неког осветљења?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се ја сећам, не.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Децидно наводи, ко је у трећој тури отишао на рупу, по имену и после каже, вратила се трећа група. Да ли може да нам каже ко је то био у трећој групи ко се вратио са рупе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам, вратио се Гица, Гага његов пријатељ, Славко Циган, Перо Циган, Ђани, Сића и Тоша из Новог Сада, а и вратио се сведок сарадник број 2, рекао сам, вратио се после треће групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са трећом групом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да. Сведок сарадник број 2, Кинез и Зоран са Карабурме, који је после пришао и пуцао Ружици Маркобашић у стомак.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Око ових људи који су били тамо, значи на рупи, да ли му је познато када су они и када су дошли тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не знам, не могу да се сетим, откуд знам ја, нисам упознат, не могу ја знати сваки детаљ, ја сам рекао како је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ове што знате, то сте рекли, али Вас бранилац пита, ти тамо што су били, а рекли сте да их је било још, како су они тамо дошли, не знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не знам.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Шта су они тамо радили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не знам шта, у ком контексту, стајали су били тамо, не знам како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли стрељали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао сам за ово што су били мењани, али не знам који су људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знате који су људи, али ...?

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Колико су били удаљени од рупе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам јуче то, 3 метра, је стрељачки вод био отприлике.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Не питам за стрељачки вод, него за ове људе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ове људе које сте затекли тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Пар метара можда, 5,6,10 метара, не знам.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Да ли су фарови са возила осветљавала ту групу људи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не само како се зове, што сам рекао, рупу.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Значи, они су се налазили у мраку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Левајац, сачекајте.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Само једно кратко питање. Пошто јуче и данас видим да децидно сведок овде каже Ружица Маркобашић. Када је упознао Ружицу Маркобашић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да сам чуо да је то Ружица Маркобашић, ја је нисам познавао, као ни једног од настрадалих тамо.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: И нисте сигурни да је то Ружица Маркобашић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Причали су да је њен супруг секао деци прсте, то што сам рекао.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Не, јесте ли сигурни или нисте сигурни у то сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, да ли је сигуран да је то била Ружица Маркобашић. У шта да ли је сигуран ?

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли је то била Ружица Маркобашић или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он је чуо да се она тако зове.

АДВ.ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Чуо да се тако зове.

АДВ.ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Ако дозволите, имао бих пар питања за заштићеног сведока Сведок сарадник број 1. Заштићени сведок је у свом исказу навео, да је ка Овчари по усменом наређењу капетана Радића, кренуо у 12,30 часова. Колико времена путничким аутомобилом треба од места одакле је кренуо до Овчаре?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па први пут сам ишао тамо, не знам, можда отприлике неких пола сата, нисам сигуран, нисам имао сат код себе.

АДВ.ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Овај бранилац и не претпоставља да сте имали сат, али без обзира на све што смо чули данас имате, ваљда, неки осећај за време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, рекао је можда пола сата.

АДВ.ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Сведок је рекао да тамо, у том тренутку када је дошао, није било аутобуса са заробљеницима, тачније речено, није било заробљеника који су били доведени. Ако је кренуо у 12,30, па по његовом осећају и претпоставци стигао у 13 сати, питање гласи: шта ради, шта га то опредељује да остане до 16,30 и сачека те аутобусе, када је добио налог да оде да види шта се дешава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, то сведок није рекао.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја то нисам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он то рекао. Он каже, аутобуси су дошли 20 минута, пола сата након његовог доласка, значи он је, евентуално, чекао 20 минута, односно пола сата. 16,30 је почетак, прва тура иде.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, отишла је прва тура и после одласка прве туре, дошли су војни полицајци, дошао је мајор ...

АДВ.ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Свеједно, шта га опредељује да након тога што види шта се дешава тамо, да тамо и даље остане? Јер, каже, касније није могао да се врати, зато што је био мрак, али шта опредељује ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је: шта сте чекали? Дошли сте на Овчару и видели сте то што сте видели, још нису ови дошли, још нису дошли аутобуси ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Аутобуси су дошли отприлике 20-30 минута ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас је питао, шта сте радили тих 20 минута?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ништа, стајао сам тамо, причали смо, гледао сам. Не схватам, у ком контексту, шта сам радио? Стојао сам, јер била је информација да треба да дођу, да ће територијалци да отму добровољце. То је била прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли на Овчару, видели сте да нема никога, да нема заробљеника?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Мића Ђанковић није после тога хтео да ме одвезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ђанковић није хтео да ме одвезе, јер убрзо, после тога, је дошло то, јер нисам имао код себе ништа да бих могао да ја ...

АДВ.ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Председниче већа, као разлог зашто се није вратио, у једном тренутку наводи да Мића Ђанковић није хтео да га врати, а потом, да је био мрак. Питање је било врло прецизно: када је видео шта се дешава на Овчари, а добио је наређење да види и да, претпостављам, информише капетана Радића, зашто се не враћа назад у јединицу? Шта га то опредељује, не мора аутом, може пешице ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче, бојим се да је ово већ пети пут да се сведок пита на те исте околности. Питали су га, и ја сам га питао јуче и браниоци су га питали.

АДВ.ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Ја нисам стекао утисак да је одговорио на питање, зашто остаје и након тога што је видео шта се дешава на Овчари. Зашто остаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је у неколико наврата, у том смислу рекао. Да ли ћете ви прихватити и Ви и ми уопште сви у судници то објашњење, то је нешто друго, али он каже: или Мића Ђанковић неће да га вози, дошао је са њим, или је већ мрак, неће нико да га вози, а баш пешке да иде по мраку итд. Мислим, то су његова објашњења, па сад, да ли их ми прихватамо или не, да ли су нам уверљива или не, то је нешто друго, а немојте да га питамо стално изнова нешто зато што нам се не чини логичним његов одговор.

АДВ.ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Када се, ипак, вратио, када се вратио, да ли је информисао капетана Радића да је он лично на Овчари побио људе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао, то сам и јуче рекао, да сам известио капетана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте разумели питање браниоца. Бранилац Вас пита, да ли сте Ви капетану Радићу рекли да сте Ви лично убили ово троје сигурно, а можда и оног четвртог на рупи, јер сте пуцали у његовом правцу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да објашњавао сам цео догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Објаснио сам му цео догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео догађај? Бранилац Вас пита, да ли сте му рекли за Ваше учешће у том догађају?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, рекао сам му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте и за Ваше лично учешће у том догађају?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Да ли је рекао и да је убио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Пошто је добио прецизно наређење од капетана Радића, да ли је пружио образложење зашто је поступио противно наређењу, јер очигледно, такво наређење од капетана Радића није добио да поступи на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Радић тражио од Вас објашњење због чега раније нисте поступили по његовом наређењу или било шта слично?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам, рекао сам, да нисам био у могућности да се вратим.

АДВ.ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: То није моје питање. Питање је да ли је образложио капетану Радићу зашто се није зауставио на наређењу које је добио, да види шта се дешава, већ је крочио даље и искорачио да побије те људе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можемо ово сведока питати. Сведок тврди да је Радићу рекао да је био тамо, шта је урађено и шта је он лично урадио. То је довољно добро образложење.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Је ли треба, можда, слика капетана Радића? Да је био код мене на свадби и тако то. Је ли треба то да приложим суду као доказ?

АДВ.ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Председниче већа, ја бих Вас молио, претпостављам да је сведок то рекао, али због контекста, са којим је наоружањем био задужен као војник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као војник у то време?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Јуче сам рекао, аутоматска пушка, калибар 7,62 са преклапајућим кундаком.

АДВ.ЗОРАН ЛЕВАЈАЦ: Зашто на Овчару иде са ловачким наоружањем и како се десио такав стицај околности да баш наиђе на ловачку пушку и нешто муниције поред?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Значи, објаснио сам и то јуче да је одбачено на Олајници да ми је била при руци и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то смо све разумели, практично Ви два дана имате и аутоматску пушку и ту ловачку сачму?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Била је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто узимате ову па идете са њом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не знам, било је пушака тамо одбачених, било је, свако је могао наћи оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали неки посебан разлог да носите то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председниче већа процените да ли ћете поставити ово питање, сведок сарадник потенцира у неколико наврата да жели да истина изађе на видело, да се извини породицама настрадалих он заиста има и разлога да се извини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без коментара браниоче.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Уважавам, повлачим. Зашто се није определио да ту истину каже у својству окривљеног односно оптуженог већ у својству сведока

сарадника? Истина се може саопштити и на један и на други начин, све су докази, суд ће ценити и једну и другу варијанту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок неће одговорити на ово питање већ је у неколико наврата у том смислу постављено. Опет проблем мотивације.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се јел може пауза пет до десет минута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направићемо паузу, већ сат ипо колико има, скоро два сата како смо ту, хвала браниоче.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја могу да наставим касније, нисам завршио, наставићу касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо него ћете завршити.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Али председниче већа имам утисак да сведоку није добро, он то сам каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моли паузу да се одмори, ево ако Ви процењујете да у неко догледно време 5 до 10 минута можемо завршити?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Врло кратко, 5 до 10 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда дајте да наставимо, да Вас не сечемо да и Вас не прекидамо. Само моменат, је ли проблем 5 до 10 минута господине Вујановићу, 5 до 10 минута па ће бити пауза. Добро онда ћемо ипак направити паузу. Наставићемо у 11,30 сати.

Настављено у 11,40 након паузе ради одмора.

Наставља се са саслушањем сведока сарадника Сведок сарадник број 1.

Господине браниоче.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председниче већа, сведок сарадник је у току јучерашњег казивања између осталог рекао да када се вратио након догађаја који се збио на Овчари да је био у једном стресном стању и да је легао да спава, да ли је то уобичајени начин његовог следирања након иначе драматичног догађаја који му се дешавао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да сам Вас разумео господине браниоче? Причате о ком дану? Након повратка?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Након догађаја сведок сарадник је јуче у свом казивању рекао да је након догађаја који се збио на Овчари након тог његовог разговора са капетаном Радићем да је рекао да је био у једном стању стреса и да је легао да спава, да ли је то уобичајени начин његовог следирања после таквих драматичних догађаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да ли је имао таквих драматичних догађаја још, јел тако, да бисмо могли да правимо поређења те врсте са сведоком? Да ли сте разумели шта Вас пита бранилац?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам никада до тада имао, нисам имао пре тога стресне ситуације до одласка у Вуковар.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председниче већа, па јел заспа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да сам отишао да спавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте заспали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па нисам, окретао сам се, не могу сад да се сетим да ли сам одмах заспао.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је због свог таквог учешћа у догађају на Овчари имао одређених психичких проблема и да ли се евентуално лечио, прецизно да ли има евентуално отворен у некој медицинској установи здравствени картон на психијатријском одељењу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, не.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли то значи да можда и има али се он не сећа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате отворен здравствени картон? Да ли сте тражили помоћ лекара, да ли сте имали проблема те врсте и да ли сте тражили помоћ лекара неуропсихијатријске струке?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не. Када сам дошао кући прихватила ме је породица и те тренутке сам с њима преживљавао.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Још само једно питање будући да ће и оптужени Драговић имати непосредно питање за сведока сарадника у том делу, ја не бих постављао питања да ли је и које је тачно послове радио када се вратио на рад у СУП Сремска Митровица, тачно које је послове радио ако може да определи, које је радио, до када које од када ако је евентуално било промена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кретање у служби што би се рекло?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Управо послова која је обављао у МУП-у Сремска Митровица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био сам у интервентној патроли, после сам био на сектору одељења у Кузмину, после тога сам се вратио опет у Митровицу у интервентну где сам имао тад једну стресну ситуацију где сам тад добио проблема са дебелим цревом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се имали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Стресну ситуацију, један се дигао бомбом у полицији када сам ишао на интервенцију, дигао се бомбом, имао сам стресну ситуацију и дошло је до проблема са дебелим цревом где сам лежао у здравственом центру у Сремској Митровици.

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Шта је последње радио у МУП-у Сремска Митровица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Обезбеђивање централног магацина.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: (Бранилац оптуженог Предрага Драговића). Јуче је сведок сарадник рекао да након што је убио како он то каже пресекао, да му је Ђанковић одузео шкорпион говорећи му «шта то радиш, кој ти је» итд., зашто? Зашто му одузима «Шкорпион»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то питање за сведока? Зашто му неко нешто ради?

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Да, каже да му је одузео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре би то било за Ђанковића, како Ви објашњавате тај Ђанковићев поступак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да не би се видело можда ти лешеви ту и то, не знам да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јасно је то, то није питање за сведока.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Каже да је у то време био млад обичан војник, малтене дете, како објашњава да је ове три екуеције ова три убиства која је признао извршио на један подкумао, мучки, свиреп начин пуцајући му у потиљак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако браниоче молим Вас, дајте чињенице, како он објашњава то итд. Он је рекао што је рекао, он је признао што је признао, нећемо.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Одбијте питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

Председник већа одбија ово питање браниоца адвоката.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Да ли га је неко од жртава молио за милост?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ове тројице, јел тако?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Радио је, био је војник обичан каже полицајац, јел разликује наоружање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Рекао је да, које наоружање кратко имао Милојевић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: «Магнум» револвер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао да.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Како објашњава онда јучерашње казивање да је Милојевић вршио оверавање из пиштоља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је из «Магнума».

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао револвер «Магнум».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо га разумели из «Магнума».

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Рекао је из пиштоља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићемо транскрипте можемо проверити.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Магнумом, значи револвер са 6...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, ја признајем да у једном моменту нисам био сигуран шта је он рекао, па сам га у том смислу и приупитао и он је поновио да је у питању «Магнум» ако се ја добро сећам, а мислим да се добро сећам.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: На том радном месту које је имао у МУП-у, да ли је изгубио статус овлашћеног службеног лица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. ЉУБОМИР АПРО: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље браниоци?

АДВ. САВО ШТРБАЦ: (Бранилац опт. Ланчужанина и Милојевића). Сведок је навео да је његова јединица дошла на ратиште 24.09.1991. године најпре на фарму «Дубрава» а онда како сам га добро јуче схватио након неколико дана да су се преместили и у сам Вуковар у штаб у Вуковару у кући Станка Вујановића, од тада па до ослобађања одосно ослобођења Вуковара прошло је ако је ово било почетком октобра кад су дошли у Вуковар сам Вуковар до ослобађања Вуковара прошле је више од месец ипо дана и по свему што смо чули до сада од овог сведока водиле су се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега нисам сигуран да Вас добро чујем, мало микрофон померите према себи.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Дакле, водиле су се жестоке уличне борбе из свега овога што смо чули од њега и у досадашњем току поступка, моје питање јесте, да ли је сведок сарадник поред ових послова курирских и обезбеђења о којима нам је говорио и сада и данас и у истрази, учествовао у борбама?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па све су то биле борбе, све су биле борбе, а ја сам рекао и понављам јуче да су две куће даље од нас да је био штаб господина Ланчужанина и господина Милојевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, учествовали сте све то време месец ипо дана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, сви су учествовали у борбама.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Сви су учествовали, ја сам питао да ли сте Ви учествовали, што значи да ли сте пуцали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ако се водио рат вероватно се пуцало.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Вероватно знам да се пуца, да ли сте Ви пуцали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Пуцало се господине, пуцало се, рат је био.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Добро, хвала. Јесте ли имали прилике да видите погинуле цивиле, војнике у том времену?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Колико отприлике мртвих?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу да се сетим колико је било, било је доста, не могу ја, нисам ишао и бројао по Вуковару настрадале, било је погинулих.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: У сваком случају кад би рекли да их је било више од колико? Ако можете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу да тврдим, било је погинулих и с једне и с друге стране.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Овде сте причали да вам је погинуо и саборац, ако сам добро схватио Николић Ђорђе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да постави питање па ћете онда на њега одговарати да не би се мешали гласови и имаће проблема са снимањем.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Једино нисам, у истражном записнику рекли сте да је погинуо 4. октобра, а данас чини ми се 4. новембра, но свеједно Ви ћете се одредити који је то дан, рекли сте јуче у истрази да сте за смрт свог саборца и колеге кривили потпоручника Елвира Хаџића, ја Вас питам да ли сте имали прилике видети и леш свог саборца ако је то био Ђорђе Николић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Он је погинуо, а у тој акцији када је то пала граната то је било у Новој улици. Тада је капетан Радић добио од, не могу да ли је то био део гелера, погодио га је у каиш и однет је био, одвезао сам га заједно са господином покојним Гутом Јосифовићем до Негославаца до те као прихватне болнице која је била тамо и утврдило се да није био рањен. Значи видео сам настрадалог.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Нисам схватио јел видео га рањеног?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Мртвога.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Мртвога? Добро, хвала. Рекли сте да сте били поред болнице или у дворишту болнице и да сте 19. новембра видели више тела који су већ били у фази распадања, јуче сте на главном претресу појаснили да су лешеви били преко пута болнице, можете описати колико је било лешева и колико су лешеви били стари собзиром да сте већ имали искуство да сте видели како рекосте више лешева до тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте реците, да ли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па било је доста, не могу ја сад тачно да кажем, знам да је било преко пута где је била хитна помоћ у том дворишту преко су одлагани, колико је било не могу ја сам да тврдим да је било 50, 100, 200, али је било лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је доста лешева?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Колико су били стари ти лешеви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешко је на то да очекујемо одговор од Вас на то, да ли је реч о неким проценама Вашим о свежим лешевима или неким већ у некој фази распадања и тако.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па били су надувани, сад ја не знам временски колико је то.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Јесу ли би у одећи, обући лешеви?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па били су обучени колико се ја сећам, не знам је било то, прошло је дуг временски период не могу се баш сетити сваког детаља, али знам да је било преко пута, снимак је био и то.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Чији су то лешеви да ли сте могли закључити по одећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Ни по одећи, униформи коју сте видели нисте могли закључити?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А да ли је неко од док сте Ви боравили ту с тим новинарима у близини болнице или у болничком кругу убијао рањенике из болнице или на болничком дворишту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја вам понављам нисам био у болници значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али ту где сте били? Бранилац пита?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, нисам видео.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Јесте ли могли видети са тог места где сте се налазили двориште болничко, можда сте били у дворишту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам могао видети, видео сам само опкољена војна полиција, нисам ништа друго могао видети.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А с обзиром да сте били у штабу код капетана Радића где су долазили сви на реферисање командири чета, јесте ли чули да је било убијања рањеника у болници?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам чуо.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: А на неком другом месту осим Овчаре и Грабова?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Само сам за Овчару чуо, знам.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Хвала. Сведок је више пута данас понављао да је на Овчару дошао нешто иза 12,30 значи око 13 сати и то 20-ак минута прије него што су стигли аутобуси са заробљеницима, одговарао је на многа питања везано за то, а мене интересује, дакле да одговори на питања шта је он радио у тих 20-ак минута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ је питан колега, већ је питан.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Није било, овако није било постављено нити је одговорио на овакво питање. У тих 20-ак минута, дакле, од прије него што су стигли аутобуси са заробљеницима, шта се разговарало, шта је он конкретно разговарао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви конкретно радили то време?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Причао сам са покојним Видачеком.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: О чему ако се сећате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу се детаљно свега сетити сада овде.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Добро, каже да су заробљеници довежени у четири војна аутобуса, може ли нам сведок описати те аутобусе, које марке, боје и какву су имали регистарску ознаку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То сам јуче изнео да су била четири војна аутобуса са војним таблицама, маслинаста, колико се могу сећати, знам да су официри и радници гардијске бригаде, када смо били у Београду, тим превожени до места становања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каве су били боје рекосте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Зеленкасто маслинасте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелено маслинасте, сиво маслинасте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да. Имали су војне таблице и то, колико се сећам, да су били «ТАМ» аутобуси, сад не знам ознаку аутобуса.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Сведок је изјавио овако «чини ми се да су од почетка од када су аутобуси дошли на Овчару били «Камени», «Цеца» и «Маре», чини ми се, значи може ли нам појаснити шта подразумева под овим појмом «чини ми се», колико је то сигурно, допушта ли могућност да није било од самог почетка?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па били су рекао сам, чини ми се да су били тамо, да су улазили «Камени» што сам дао у изјави, улазио је повремено и излазио је и он је тукао заробљенике то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, рекли сте и ово чини ми се да су од почетка, а бранилац...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Велика је гужва видео сам их тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте се сетити, у моменту када долазе аутобуси на Овчару, да ли су тада тамо Ланчужанин, Милојевић, Драговић, у моменту када долази аутобус? Ви сте дошли, били сте ту неких 20-ак минута, пола сата, јесу ли тада тамо? Рекли сте да је пуно људи има и војних полицајаца, пуно је људи, да ли су они тада тамо? Кад први пут видите рецимо Ланчужанина, кад га први пут видите, кад са сигурношћу можете да кажете да је у том тренутку био?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па отприлике кад је дошао други аутобус, значи када су стигли, значи били су отприлике значи после мог доласка и доласка аутобуса, значи после тога неких можда 20-ак минута су дошли ту, били су на Овчари, значи после мог доласка и доласка аутобуса ја сам рекао отприлике 20 минута после тога после изласка првог ових првих заробљеника били су ту Ланчужанин и Камени, Цеца и Кинез, Маре и то.

АДВ. САВО ШТРБАЦ: Нисам све разумео, добро ваљда ће ући у записник. Дао је детаљне описе кретања најпре трактора који је одвозио заробљенике, затим рецимо опис свих кола која су ишла у колони, говорио је о маркама кола, о боји, ко је у које возило улазило и у ком распореду се кретали, ја га питам да ли је све те детаље запамтио или је можда накнадно на неки други начин поједине детаље дознао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не. Све су то детаљи истинити које сам рекао, видео сам и видео, био сам напољу и видео сам.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Хвала. Изјавио је, каже, сећам се да је са десне стране од те рупе, мисли се на рупу где су се вршила стрељања, била некаква шума багремова. Питам га, колико је рупа била удаљена од шуме и по чему је закључио да је шума багремова, када је била ноћ, а и била је већ касна јесен?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Била је с десне стране неких десетак метара, петнаест је била, поред рупе, је била та шума багремова, видело се. Познајем ваљда толико дрво, знам, била је шумица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шумица? Бранилац Вас пита, ноћ је, јесте да рекосте има месечине?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Када смо пролазили аутима, видело се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате да је багремова?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Светлима фарова када сте пролазили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, када сам пролазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, када сте долазили до рупе, Ви сте прошли поред те шумице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, прошли смо поред те шумице, јер смо ишли од тога асфалтног пута неких 200 метара до доласка у ту ископану рупу.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Добро, хвала. Она четири човека која су, заробљеника, јел, говорим о њима, која су на почетку издвојена и како сте рекли стајали испред улаза у хангар са десне стране, а касније пребачени оним комбијем на Велепроммет, то у Вашем опису стоји, да ли су они могли видјети са мјеста где су се налазили, када је овај сведок изводио и убијао заробљенике испред хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, они су отишли, како се зове, после одласка прве групе и свађе са капетаном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су, дакле, отишли после одласка прве групе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Прва тура је отишла на рупу, дошао је мајор Вукашиновић и после повратка, значи повратка нас, значи када је отишла, пардон, само мало да се сконцентришем, дошао је мајор Вукашиновић и онда је дошло до свађе између Мирољуба и то и после тога отишли смо, у другој групи сам ја отишао, а Станко је послао комби са том четворицом на Велепромет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи истовремено када је отишла друга тура, ова четворица су ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Када сам се вратио са друге туре, значи, онда сам то, ови су већ били отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су већ били отишли, тако да нису могли да виде шта сте Ви радили испред хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Добро, није било јасно до сада тај редослед збивања, а ево сад нам је појаснио. Причао је и данас, одговарао на многа питања, како то да се не сећа којих, ко је њега и Видачека возио с тим колима са Овчаре натраг у штаб? Ја га сад питам: да ли му се дешавало и прије тога, да има амнезију на одређене догађаје, а овај догађај није периферан баш у односу на целокупно његово учешће, рачунајући од доласка до повратка у штаб. Значи питање је: да ли је имао прије тога, а може објаснити и после, амнезију, заборав или заборављање на неке догађаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У животу?

АДВ.САВО ШТРАБАЦ: ... који нису периферни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке сопствене животне догађаје?

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Схваћам ја у животу нормалном да се заборавља шта је било прије сат времена, али овде је било питање, с обзиром да се сјећа свих ових детаља, распореда, боја, висина итд., овдје се не сећа ко га је то возио натраг до штаба и питам га да ли је то његова амнезија која се, можда, понављала у животу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, не можемо овако, не можемо овако.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Добро, колико сам схватио забранили сте питање. Каже, даље, са онима који су отишли у трећој тури, дошли су под хангаре Кинез и сведок сарадник број 2 у «Застави» или «Југу» црвене боје, а када су се он и Видачек вратили у штаб, а то је било око 23 часа, навече, код Радића су затекли Кинеза. Ја га питам, да ли је Кинеза видео код хангара по повратку са рупе, по повратку те групе из треће туре?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, ја сам рекао, да се вратио и Зоран са Карабурме који је убио испред, значи, Ружу Маркубашић, а јуче сам рекао да време тачно не могу, можда је било 11,12, или 1, када сам ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питање је ово, питање је ово: бранилац Вас то пита овако: Када сте се Ви вратили са Грабова испред хангара, да ли сте тамо видели Кинеза, Милојевић Предрага, званог «Кинез»? Када сте се Ви вратили са Грабова?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не. Тек после треће туре, јер ја сам био у другој тури, а он је био, још је остао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што он тврди да је он остао и у трећој тури по њиховом повратку, да је Милојевић остао.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Каже да су дошли са онима у трећој тури.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У трећој? А он је друга.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Па видио је, дошли су, ја га сад питам да ли је послје повратка са рупе, видио код хангара Кинеза?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже да није, зато што је Кинез остао на Грабову. Каже да је он остао тамо.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: То данас каже.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То сам Вам поновио и јуче.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: А кад је дошао са Видачеком увече код Радића, затекао је Кинеза?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да, то да.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Питам га, зна ли како је Кинез, значи кад је и са ким отишао до Радића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја сам га то јуче питао, али он то није могао да одговори, не зна кад је отишао, зна да се вратио с Грабова после треће туре и зна да га је затекао код Радића тамо. Када је отишао са Овчаре, није могао да нам одговори.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: И још једно питање. Многе људе које није од раније познавао, описивао је и то веома прецизно, рецимо, своје жртве као што и данас слушали и по висини и по старости, некога по боји косе, боји очију. Питам га, одакле му та способност памћења оваквих детаља, је ли то божји дар, урођено или је стечено кроз неку обуку, курс или слично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је прошао неку обуку или неки курс?

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Дакле, неко и може да памти, рецимо ја ни Вас не бих могао да опишем како изгледате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте приправник полиције, па да сте на вежбама учени како да памтите?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не, то ми је остало урезано у сећању, урезано у сећању, да, значи стресна ситуација тада је била, остало ми је то урезано у сећању, јер сам имао тад 18,5 година.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: И још једно, молим Вас, ево рекао сам да ће то бити задње, има још једно, прескочио сам а нотирао сам, каже: не могу са сигурношћу да тврдим што је имао обучено Кинез тада, мислим да је био СМБ комбинезон, сећам се да је једино он носио од радикала плаву беретку са петокраком на челу. А ја га питам: да ли је овај опис одеће из тога периода или га је таквог памтио из ранијих периода, а данас нам је рекао да се врло често с њим виђао у Радићевом штабу или га се сећа, рецимо, са неке фотографије, снимке? То питам, зато што је почео: не могу са сигурношћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа сигурнији није био ни јуче, у том неком смислу.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Ја га сад питам, да ли га памти да је био управо тако обучен, када је долазио раније у Радићев штаб или са неке фотографије, које, спомињано је врло често да су се појављивале разне фотографије и снимке које су се вртеле и на разним телевизијама, у том смислу да ми објасни, а ако не може да се сети, а дао је прецизан опис шта је то имао.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да је имао на себи комбинезон маскрини, онако као шаторско крило и то. То је носио у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је носио по Вуковару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: По Вуковару.

АДВ.САВО ШТРАБАЦ: А тада, тога дана, те вечери?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То је исто то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је имао и те вечери?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ову малу беретку је увек досад носио, стално је то носио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Носио је да, увек плаву беретку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стално је то носио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.САВО ШТРБАЦ: Добро, хвала, немам више питања.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ (бранилац оптужених Ланчужанина, Милојевића и Драговића): Пре свега бих поставио питање, да ли се сведок сећа када је први пута упознао Драговића, да ли га је и колико често виђао у то време, значи, време вуковарских дешавања?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па када је дошао, онда се упознао, пошто је стално био заједно са господином Кинезом - Милојевићем и после тога је он, не не могу тачно да се сетим колико дана, колико су били, био је рањен и после се вратио пред ослобођење Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упознали сте га врло брзо након доласка њиховог?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, након доласка јединице под командом Ланчужанина и он је у акцијама водио, био је, значи, заменик, водио је једну групу.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Даље, да ли се сећа, рекао је да је тога дана било хладно, али да је била месечина, да је ведро било схватио сам из тога, да није ништа падало, да ли је у току акције ослобађања Вуковара, дан-два, пре, после, пада Вуковара, какво је време било, заправо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу се сетити.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Када је дошао на Овчару, схватио сам да је улазио и излазио из хангара, па је моје питање, да ли може тачније да определи након колико времена је први пут ушао у хангар, да ли је више пута, колико се задржавао у хангару, колико пута је улазио, мало детаљније да то опише?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ја сам рекао и стојим иза тога, било је свима дозвољен улаз и излаз, нисам ја сад бројао колико сам пута ушао и изашао, те је дошло до туче тих заробљеника, који су доведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. У више наврата сте улазили и излазили?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да, не могу ја сад да кажем био сам два пута, пет-шест, значи било је слободно, дозвољен улазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Колико се задржавао приликом тих улазака, да ли може отприлике да определи, да ли је то било дуго, кратко, није битно, може описно, не мора у минутима или сатима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, по пар минута, десетак, не могу тачно ја сада да тврдим, то су ситнице којих не могу да се сетим, нисам ја имао сат код себе, прошло је толико времена, дуг је био то временски период, сада 13 година, не могу се ја сад сетити колико.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Када се то све дешавало његово улажење и излажење из хангара? Када је задњи пут ушао у хангар, да ли тога може да се сети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је задњи пут ...?

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Ушао у хангар и изашао из њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на шта? Онда, сада то треба везати за нешто. Задњи пут у односу на шта?

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: У односу на његов улазак и излазак, када је улазио, у 23 сата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је задњи пут ушао, у колико сати? Да ли у колико сати или у односу на неки други догађај?

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Па може и у колико сати отприлике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим кад задњи.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Да покушам да помогнем. Да ли је улазио у хангар после одласка прве туре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо тако, ево.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па био сам улазио сам и излазио напоље, значи био сам, ушао сам, и изашао сам напоље.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Добро, да ли је улазио и излазио из хангара после повратка са рупе? Је ли се тога сећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то нам је рекао, браниоче, то нам је рекао. Ушао је бар три пута.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Не, не, после повратка са рупе, ја сам питао после прве туре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, бар три пута.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Добро. Када је отишла прва тура, рекао је да је то било око 16,30, да ли је био дан, сумрак, мркли мрак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојим се да је и то већ одговорио, да је био мрак, већ питано у неколико наврата.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Питам мркли мрак, зато што ту има више, сумрак ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, он каже да је био мрак. Да ли можете то дефинисати што ближе, да ли је то потпуни мрак, или ево, бранилац каже да ли је то евентуално био сумрак, оно време када се «деле» дан и ноћ?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао сам, био је мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Био је мрак. Било је светло у хангару, било је светло испред хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Било је светло у хангару и било је напољу једна сијалица, изнад врата да је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Трактор је осветљен, аутомобили користе светла?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да осветљен, све то, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мрак.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Добро. Када је отишао на рупу, да ли може да опише поближе коликих је диманзија рупа, каква је то рупа, да ли је видео то, пошто каже да је било осветљено од стране ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро и то је сведок већ рекао.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То сам рекао јуче, отприлике 6 x 6, да је био грудобран, да је из трактора изведено, Топола извео једно лице и рекао му све то, све сам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Да, да, добро, добро, 6 са 6.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Да ли је можда видео да ли је то једна једина рупа била или је било још рупа, у околини, у близини?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се ја сећам, је једна била та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Само та?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је била дубока по Вама, по Вашој процени?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу сад да тврдим, али 2,3 метра и више можда, јер нисам улазио ту до рупе да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви нисте прилазили на саму рупу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам, ја сам био, значи, три метра од рупе, а видео сам, отприлике то, да је то било од неког оруђа, могуће и тенка, хаубице не знам, јер нисам био пре тога ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Описао је да је тамо било возила на рупи. Није се могао сетити тачно колико. И да је био трактор. Да ли је био, евентуално, неки багер тамо? Да ли може да се сети?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Када сам ја био тамо, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било багера тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, када сам ја био, а после не знам.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Описао је једном реченицом повратак да се враћао заједно са Станком и да га је он укорио. Да ли може да се сети којим колима су се враћали и ко је био у колима све, са рупе мислим?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Добро. Када се вратио, враћам се на прву туру, када се вратила и када се вратио Станко са Цецом и када се вратила прва група, па је рекао да је Станко рекао: «Ала смо порокали ...», сада да не понављам, па да је за њим,

касније, то поновио и Цеца итд., где се он тада налазио, где се то дешавало, отприлике?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Напољу, испред хангара.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Испред самог хангара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Добро, колико је, кажете прво је Станко то рекао, па колико је касније, када сте то чули, каже, нешто даље и нешто касније?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да, нешто касније, значи, нисам имао сат, значи, не могу тачно се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неким Вашим проценама времена, временског распона?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Можда траје десетак минута, можда.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: А где је то, је ли то исто било ту на том истом месту или ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Испред хангара, испред хангара, значи до пута је било 6-7 метара, значи, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме то говори?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па говорио је маси тих, ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је ту пуно људи и Ви сте ту?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, био сам и ја ту.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Је ли он то чуо или је видео, пошто је био ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чуо.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Чуо сам, поновио сам Вам.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Каже када се вратио у штаб да је затекао тамо Кинеза, да је Кинез био присутан када је он дошао и да је Радићу саопштио шта се тамо дешавало. Колико је то, а данас је то мало детаљније рекао, да му је и подробно објаснио. Колико је то, отприлике, трајало његово, да назовем, реферисање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је трајао тај разговор са Радићем или шта?

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По повратку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим временски и тачно колико. Двадесетак минута можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ваше задржавање код Радића у штабу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, ја сам пошто је штаб био ту у како да кажем у тој кухињи, ја сам после реферисао и отишао сам и легао сам да спавам, нисам могао, сам рекао малопре, сам испретурао и све то. Значи у распону, значи, нисам, рекао сам, можда је било 11,12 или 1, не могу тачно да се сетим, нисам имао сат код себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али то Ваше задржавање, тај разговор код Радића, то Ваше причање Радићу шта је било и шта сте Ви радили, колико је то трајало, ето то Вас пита бранилац?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Отприлике двадесетак до пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двадесетак минута до пола сата?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Је ли након тога, одмах отишао на спавање или се негде задржавао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Сада бих имао, ако ми дозволите, пошто има неких разлика у односу на претходни поступак, да му предочите, предлажем да му предочите те разлике и да га питате шта је од тога тачно. У претходном поступку на записнику од 02.02.2004. године, је детаљно објаснио како се догађало ово када је сазнао да може бити, евентуално, оптужени, па да је долазио код њега Кинез и да су онда отишли код сведока сарадника број 2, тамо је рекао, да му је Кинез предложио да је то потребно ради тога да би се он заштитио, на главном претресу је данас рекао да му је претио, односно да је вршио притисак, извињавам се, на њега, онда на јучерањем претресу на питање једног од бранилаца рекао је да је одлазио са Кинезом код Станка, на данашњем претресу, а на јучерашњем да је одлазио за време «Сабље», само да видим како је тачно, децидирано рекао, код Вујовића са Кинезом.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, нисам то рекао.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Ја сам тако схватио.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да је био, Вујовић је долазио код Кинеза у Руму, код господина Милојевића са својим «Аудијем», осмицом, новосадске таблице, црне боје, то сам рекао.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Је ли он био присутан томе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви томе присуствовали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, дошао сам, био сам и ја ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте дошли и Ви, такође, код Милојевића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Па шта бисте, браниоче, хтели да питате?

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Па не, кажем, допуњава тај свој исказ, па да видимо шта је од тога тачно, не знам, када је то било код Станка када је одлазио, јер је тамо говорио да је то нешто било довече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, ја не видим ту контрадикције, једино што данас говори нешто додатно.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Па код Станка, не знам, то је исто ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не код Станка нисам био, него код Станковог оца.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Код Станковог оца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Са ким?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Са господином Милојевићем који је вршио на мене притисак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, то је рекао. Дакле, то је рекао.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: То је рекао, када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, нећемо да понављамо, нема потребе да понављамо.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Па није време определио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, ако сам Вас добро схватио, Ви сте желели да сведоку нешто предочимо, нека казивања из претходног поступка у односу на данашња. Ја не видим контрадикцију у његовим исказима, једино што нам је јуче на претресу и данас неке ствари још додаје на оно.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Сад је то питање, зашто није то ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она питања на питања бранилаца...

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: То би било питање. Зашто није то говорио у претходном поступку, да ли се сад боље сећа него раније или у чему је проблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите, браниоче.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Па то је питање, ја сам поставио питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је зашто у претходном поступку није говорио или помињао Станковог оца. Питање је, дакле, браниоца, зашто у претходном поступку нисте говорили како сте ишли код Станковог оца?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам се сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се сетили? Добро, ја бих рекао, нисте ни били питани.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Добро, он каже да се није сетио, судија, сад то је његово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него нема контрадикција у том смислу, заиста нема разлике у казивањима да бисмо требали на тај начин интервенисати, због тога.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Не, нисам ја говорио то, постављам питање када се боље сећа, сада или у претходном поступку? То је питање било. Он је рекао, није се сетио, па је сад рекао, нема проблема. Надаље, на једном месту, то је и сада некако му се као омакло мало пре приликом постављања питања од стране претходнога браниоца Саве Штрпца, а он је рекао, каже, после повратка нас, а говорио је о првој групи, па је онда овде на шестој страни записника од 02.02.2004., рекао: сећам се још да одмах након што смо дошли након прве туре са рупе. Па ме интересује, да ли је био или није био, шта је сад тачно, да ли је био са првом туром на рупи или није био са првом туром? То је шеста страна, последњи пасус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеста страна, колега браниоче, кажете шеста страна?

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Последњи пасус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Последњи пасус. Да, заиста, записнички је констатовано управо ово што Ви кажете: сећам се још да одмах након што смо дошли после прве туре са рупе, Станко рекао једном човеку. Ви сте рекли из целине Вашег казивања и у поступку истраге произилази да сте Ви били не у првој, него у другој тури, како бисте Ви објаснили ово: сећам се још да одмах након што смо дошли после прве туре са рупе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао, можда је то тако записано, ја сам рекао, јуче што сам поновио, друга, значи у другој тури сам отишао, у првој тури сам рекао да нисам био тамо, нисам био, био сам само једном на рупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је била друга тура?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То је била друга тура и више нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је заиста констатовано нешто друго, али када је, ајмо то пробати овако: по Вашем сећању, када је отишао комби по муницију?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Када је дошла прва тура када је дошла, онда је то било, значи онда су послата та четири која су била с десне стране и онда су они отишли, тада је послат човек је послато Станко ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте тад отишли у другој тури?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, после тога, одлази друга тура, то сам рекао и данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: И само још једно: на истом овом записнику из претходног поступка, на 8. страни у четвртом пасуду он описује да је видео Каменог од почетка доласка у хангар, каже, који је у хангар улазио и излазио и описао га је. Па да ли може да понови то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Маскирану униформу, имао је браду, то је био, носио је током целог рата, значи имао је маскирану униформу. Сада не могу да се сетим детаља, имао је и он је био командант, значи Лева суподерице и остајем при том. Значи улазио је и излазио је и отишао је са првом туром.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Јуче је на претресу, на јучерашњем претресу након питања председника већа, осим овога што је долазио и улазио и излазио, рекао и да је тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И данас је то поновио.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: И данас је то поновио. Да ли може да се сети, када је то било, на који начин, кога, да ли може подробније да каже, да ли познаје та лица која је тукао, колико лица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам, извињавам се, господине председавајући, ја сам рекао да ја никога тамо нисам од тих лица познавао. А људи који су ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумем. Али бранилац Вас пита, нешто друго. Да ли је тукао само једног човека тамо, заробљеног или више њих у више наврата, у једном наврату, разумете?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па тукао је, сада ја не могу да тврдим да је тукао једног, знам да је био унутра у хангару и да је и он ударао и тукао. Значи било је то, сви су тукли, сада не могу ја да кажем неко је ударао једног, пет или десет, али било је туче и малтретирања и на крају стрељање свих лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро тако то генерално описивање, али да ли сте Ви лично видели да је Ланчужанин тукао некога, да тамо удара некога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Видео сам ударао је једног, ево једног и видео како улази право у хангар, значи ударао је, рукама и ногама ударао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рукама и ногама? Да ли је имао какво оруђе или оружје?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Код себе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тиме ударао, дакле, да ли је ударао голим шакама или је ударао каквим оруђем, палицом, шипкама?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рукама, колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рукама, добро.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: И да ли може да се сети када се то дешавало?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, после, значи, те када смо се ми вратили, када сам ја извео та лица, значи после друге туре сам видео то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После друге туре је улазио у хангар?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: А улазио је стално и пре тога су улазили, али онда је тукао.

АДВ.МИЛАН СТАНИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац, адвокат Дозет.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Можете поставити питање сведоку, надимак сведок сарадник број 1 од кад датира?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па када сам ја био на одслужењу војног рока постио сам, јео сам конзерве рибе тај дан за Бадње вече, одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте добили у току одслужења, тај надимак сте добили у току одслужења војног рока?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Војног рока, у касарни у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли пре него што сте дошли у Вуковар?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је упознао у Вуковару неког војника такође са надимком сведока сарадника број 1.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На страни 3. записника од 02. фебруара, сведок је изјавио следеће: ја сам био негде у средини тог шпалира, знам да су у том шпалиру били Цетиње, Мића Ђанковић, Мирослав Ђанковић, Драган Видачек, Топола, Кушто, Перо Циганин, Славко Циганин, добровољац Зоран са Карабурме. Да ли то значи, да осим ових набројаних, други нису били у шпалиру?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао јуче, да је било још лица, али не знам имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али да само ове зна. Управо тако. Било је још, али он ове зна.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: На питање једног од бранилаца због чега је он ударао те људе у шпалиру, рекао је да је неко из масе наредио. Да ли је он приликом доласка тог аутобуса, односно тих аутобуса у тој маси видео било којег старешину из његове јединице?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па ја сам рекао у хангару сам јуче рекао, потпоручника Хаџића.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је потпоручник Хаџић наређивао да се туку ти заробљеници?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није, али сам рекао јуче, да је и он ударао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Хаџић издавао какве наредбе? Да ли је наређивао да се туку ти заробљеници, то Вас пита бранилац?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Није, не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Чије је сведок наређење извршио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па неко је викао из масе, не могу ја да се сетим свега, не знам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ко је викао из масе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, рекао је тако да је неко, добро у једном моменту је употребио управо израз «наредио».

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Моје питање је њему, он се сво време понаша као војник, дакле, чије је наређење као војник извршио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да прво рашчистимо. Да ли је то било наређење, то што сте Ви чули, да ли је то наређење? Шта је то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Викао је неко.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Извините, ја не чујем са ове стране.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим је ли ко наредио, била је руља, морате ме схватити, прошло је толико времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, ко је, него шта је то, да ли је то што сте Ви чули, да ли је то наређење?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па изгледало је као наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па изгледало Вам је као наређење? Па Вас бранилац пита, да ли знате ко је?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли може да определи број људи који су учествовали у премлаћивању тих заробљеника у шпалиру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било људи у шпалиру по Вама, с једне стране, с друге стране, удаљеност?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па десетак, двадесет можда, шта ја знам, не могу тачно да тврдим.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Десет или двадесет?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, чули смо.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наиме, моје питање било је везано за одговор који је већ дао, због чега се са старешином из своје јединице, односно двојицом старешина из своје јединице није вратио, када је рекао да то нису његове старешине? Чисто објашњења ради. Даље, на страни 5., задњи пасус, задња реченица која се наставља на страну 6. каже следеће: отприлике један километар када смо се возили иза трактора асфалтним путем, а затим смо скренули на земљани пут код места где су стајала два наоружана униформисана лица. Да ли зна која су то два лица?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Јуче сам рекао да не знам.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећа у којим униформама су били?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: СМБ.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли су били млађи или старији људи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу се то сетити.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А сећа се да је била багремова шума?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и немојте на тај начин да постављате питања, типа коментара, браниоче, у реду?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У реду. Следеће у истом том пасусу, на страни 6. каже овако: али у сваком случају, ја знам да је први са леве стране био Цетиње, поред њега је био Дашић, затим је стајала Драгица, па ја, онда Ђани и Вујо Златар. Станко је стајао са оне стране где је био Цетиње, нешто даље, а сведок сарадник број 2 је био код оног правца, од приколице, да се тамо не може побећи. Да ли то значи, да остали људи о којима је причао, нису учествовали у стрељању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да нам је и на то питање одговорио, молим Вас, молим Вас, браниоче, мислим да нам је и на то питање одговорио. Браниоче, питали само га, управо то, шта је с осталим људима, шта се дешавало, говорио нам је да је било промена.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: С обзиром да нам је говорио да су се мењали. Због тога питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је то, управо то, мењали су се, улазили су.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле пуцали су искључиво они које он познаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, то је закључивање, то је Ваше закључивање, а не сведока. Чули смо шта је сведок у том смислу рекао.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је на рупи у тури, тој другој, у којој је он учествовао, пуцао и неко од особа које он не познаје?

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Одговорио је пет пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, одговорио је, али нека понови.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Јесте.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: С обзиром да је војник и то војник од поверења био, да ли може да објасни своје, односно опише своје учешће у бореном поретку јединице у време борбених дејстава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Своје учешће?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Као војник добро зна шта је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Своје учешће у бореном поретку?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Борбеном поретку, улогу и место у борбеном поретку јединице у току борбених дејстава, пошто је рекао да је учествовао у борбеним дејствима, пуцао, интересује ме, која је његова улога и место у свему томе било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питање је прецизно за некога ко је из те приче војничке, питање је прецизно, да ли можете да опишете своју улогу у борбеном поретку јединице у вршењу борбених дејстава?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам објаснио први дан када смо кренули из правца ту дела у Петровој гори, ишли смо у правцу Нове улице и то. Не разумем како, ишле су акције по кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете уопште питање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не разумем како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, не разуме питање, нисам сигуран да га баш и ја разумем.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не разумем.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Његова јединица се зове формацијски чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чета.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, чета је подељена на водове, водови подељени на одељења, мене интересује, у том борбеном поретку јединице, где се он налазио? Он је пешадинац?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Значи водови ишли су сад, пошто је то специфично, значи улице како смо кренули, ишли смо у тој колони. Не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте формацијски?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био сам са кептаном Радићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па били сте ваљда припадник неке чете, и неког вода, неке десетине, то питате браниоче?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам био обезбеђење командира чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте припадали ниједном воду, ниједној десетини?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Код, код капетана, обезбеђење његово, водова, било је три вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нам је чете команде стана, чете има команде стана.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па нема чета команде стана.

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Он није ни рекао команде стана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега бранилац то, добро. Дакле, у том смислу Ви не знате да ли сте ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу ја сад, био сам обичан војник да ја сад знам формацијски све то, да ме погрешно не схватите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Можете га питати, ко му је био командир одељења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали командира одељења, да ли сте имали командира вода?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Командир вода је што сам пре рекао, био је Воштић док није погинуо, он је био прво, Хаџић је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама, Вам лично?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па претпостављам да је био Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ово је одговор, браниоче, и ово је одговор.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где је место командира чете у борбеном поретку јединице у току извођења борбених дејстава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то питати, не разумем зашто питамо то сведока.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Зато што ме интересује где је он био, ако каже да је био поред командира Радића, да каже где је Радић био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Радић био? Па био је код Радића.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Је ли Радић јуриша на бункере или је негде у команди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте, нећемо овако. Не можемо очекивати од сведока да нам одговара на ова питања.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли то значи да ми ускраћујете одговор на питање? Нема проблема. О кеј, могу даље? Коју униформу је носио овај сведок у току борбених дејстава у Вуковару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: СМБ док се није запрљала и онда сам нашао маскирну униформу, тако кући, једну, али НАТО униформу и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте нашли и носили сте НАТО маскирну униформу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па то сад што носе као америчку што су сад те униформе, то сам имао обучено, панталоне те, јер ова се, пошто је била киша, први дан кад смо кренули упао сам када су почели минобацачи, упала ми је брада да извинете у измет и тако, била се испрљала и нисмо имали баш толико ми униформи и то. Јел то је, ипак, улична борба и то је било сада ово што сте гледали на филмовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој униформи која је маскирна, остатак сте времена провели па сте у томе били и овом критичном приликом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли може да опише у чему је био одевен тог 20. новембра 1991.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево сад рече у тој униформи.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не он говори уопштено, ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сам ја питао па и тог дана, каже па и тог дана.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта је имао од горње одеће на себи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Имао сам на себи неку зелену јакну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку зелену јакну?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Зелену вијетнам јакна, то се зове вијетнамка, зелена јакна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није део униформе те, та јакна није део те униформе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па није, али кад се испрљало, значи испрљало се имао сам значи маскирне панталоне и ту зелену мајицу вијетнамка као јакна, то сам имао обучено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда нисте имали комплетну маскирну униформу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам имао комплетну, да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Шта је имао на глави?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Једно време сам колико се сећам имао шлем, а после.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче ја питам за 20. новембар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За 20., дакле тог дана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу да се сетим.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је уопште носио капу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Носио сам једно време.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: 20. новембра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20. новембра не знате шта сте имали на глави?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам носио колико се сећам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли уз ту униформу комбиновану маскирну вијетнамску иде и трака око главе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па та трака се носила ради распознавања у акцијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тог дана да ли сте имали траку какву око главе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу се сетити сада.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је сведок иначе носио траку око главе у току борбених дејстава у Вуковару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па носили смо ту око на овом реверу и било је могуће, не могу ја сад све да се сетим сваке ситнице, сваког детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је лично Ви да ли сте носили неку траку око главе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Могуће.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јел то било уз сагласност и знање капетана Радића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па јесте и он је носио униформу и он је нашао пошто је његова униформа била исцепана и он је нашао једну исто такву униформу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче да скратимо да само одговара на питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо Ваша пита и чули смо његову одбрану. Кажите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је капетан Радић одобрио то да он не носи капу да носи траку и да ли је то уопште капетан Радић знао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се мада дозвољава и такву могућност да је носио траку. Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли да поновим питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боље да га преформулишемо на ниво, да ли сте имали од стране капетана Радића каквих наредби у том смислу шта можете да носите као војник на одслужењу војног рока у ЈНА тадашњој, да ли можете да носите такве униформе, неке друге униформе, неке делове или не, у том смислу да ли сте имали неких проблема са Радићем?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не нисам имао никаквих.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли су други војници из јединице капетана Радића били тако шаролико обучени?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се ја сећам јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јер имамо исказ сведока који каже сасвим супротно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесу дакле, одговорио је јесу.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је капетан Радић тог дана око 12,30 и Ђанковићу наредио да иде са сведоком и овим другим момком који је погинуо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да нас одвезе.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А коме је припадао Ђанковић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Територијалној одбрани која је била под командом капетана Радића.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је Ђанковић знао који задатак ви имате тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ако је рекао да нас вози вероватно је знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били сва тројица када је он то рекао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да нас одвезе.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да Ђанковић провери да ли ТО одузима заробљенике? Да ли је конкретно наредио капетан Радић да идете на Овчару или на неки други објекат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватио на Овчару.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: На Овчару.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећа возила са којим је стигао на Овчару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам јуче рекао сетио сам се зелени «Стојадин».

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И возио га је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да понављамо ово су све питања на која је сведок већ одговорио.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли може поближе да опише место са којег је кренуо, локацијски где се налази место откуд је кренуо у односу на болницу, касарну и Овчару, дакле да ли је то све у једној линији или је то раштркано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо, дакле, из Нове улице до Овчаре да ли пролазите поред болнице, да ли пролазите поред касарне, Велепромета?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, нисмо пролазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је на другу страну?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У правцу Негославаца ишли смо лево а фарма како се зове Дубрава је с десне стране, колико се сећам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је доласком на пољопривредно добро негде приметио неку грађевинску машину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том целом путу или на самој Овчари?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У близини тог пољопривредног добра, да ли је видео негде успут неку грађевинску машину?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је приликом доласка на рупу и с обзиром да каже да је видео људе које не зна поименице, видео да су ти љиду наоружани односно да ли имају са собом и неки алат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао да су наоружани. Да ли су имали какве алатке?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Лопате или нешто слично?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећа можда та земља која је била око те рупе, да ли је то било свеже или не?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да је, јел не могу да се сетим било је свеже ископано само сам рекао да је то што сам видео нисам ја прилазио да видим јел то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не сећате се да је то била свеже ископана земља и рупа или од раније нешто?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не сећа се, сасвим довољно. Који ауто је ишао задњи у другој тури, молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је одговорио, то је већ рекао, ајте поновите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је одговорио председнице на то питање десет пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, нека одговори једанаести, нек узме своје белешке и нек одговори.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Са узимањем белешке ми је сасвим довољно да не одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците слободно, погледајте ту што имате и реците?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да сам се вратио са Станком Вујановићем после друге туре а у трећој тури да је ишао Цетиње и Зоран са Карабурме, то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је било који аутомобил је ишао задњи у првој тури, односно у другој тури?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да се не сећам тог аута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Самог аута се не сећате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: А знам ко је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ко је ишао у њему али самог аутомобила се не сећате?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У тренутку кад овај сведок изводи заробљенике једног по једног из хангара где му се налази «Шкорпион»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: «Шкорпион» сам добио од Станка Вујановића господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли држи «Шкорпион»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита нешто друго, где Вам је «Шкорпион» изводите једног по једног заробљеника, где је «Шкорпион»?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У десној руци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У десној руци?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Где му се за то време налази пушка?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим неком сам можда дао, не могу да се сетим сваког детаља.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, не сећа се где му је била пушка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се сећа да се у хангару и да је он имао директан контакт са неким лицем које је наводно неки белгијски новинар?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неких других странаца да ли је било евентуално?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Био је, што сам изјавио неки Шиптар кога сам ја шутирао, ето то се сећам, који је лежао али не могу сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шиптар?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, тако су рекли да је Шиптар.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је приликом реферисања капетану Радићу био присутан и Кинез?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То сам малопре био одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дозволићемо ово питање зато што Ви јесте рекли да је Кинез био тамо када се ви дошли код капетана Радића, па сад прецизније кад сте Ви причали Радићу шта је било на Овчари, да ли је Кинез томе присуствовао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па био је ту, значи био је ту у тој као кухињи што би ја рекао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је од тог разговора односно реферисања његовом старешини па до првог саслушања пред овлашћеним службеним лицима или како је већ коме дао прву изјаву, давао неком још писмену изјаву о догађајима дакле оно што је по правилу службе био дужан након тог ванредног догађаја у јединици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели питање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам никоме давао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никоме давали никакве изјаве?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За све то време?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је и о чему након давања прве изјаве пред истражним судијом а без присуства истражног судије разговарао са тужиоцем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је након саслушања у истрази код истражног судије у каквој прилици разговарао са тужиоцем, са којим тужиоцем, са било којим тужиоцем?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Са тужиоцем који је поступао у предмету ја не знам ко је све поступао у предмету?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам давао изјаву у Окружном затвору у Новом Саду пред истражним судијом господином Алимпићем, мојим адвокатом и људима из УБПОК-а и после сам овде давао, не знам на ком спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита, после тог да ли сте с неким ко Вам се представио као неко из тужилаштва разговарали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А на који начин је дошао у контакт са тужиоцем да тражи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, то нећемо тако, молим Вас колега браниоче то тако нећемо.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче Ви сте јуче дозволили одговор на питање да ли је овај сведок разговарао са Куштром и о чему, дакле ако сведок може да се изјасни о свом разговору са неким од окривљених може да се изјасни о својим разговорима и са осталим учесницима у поступку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не дозвољавам ово питање.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Захваљујем немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац адвокат Ђорђе Мамула.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Молим Вас питање за сведока шта је по образовању?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Завршио сам средњу пољопривредну школу.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Од када ради у полицији?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Од 1993. године, 7.6.1993. године.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: На којим пословима и задацима сада ради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је то, одговорио је и шта је формацијски итд.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Мислио сам од када ради на садашњим пословима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када ради на овим пословима које је обављао последње у полицији?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Од 2000. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 2000. године?

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Будући да је сведок а не оптужени, како објашњава своје јучерашње извињење жртвама и породицама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, браниоче не треба нам објашњење од сведока у том смислу, никакво објашњење.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Не треба објашњење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не треба нам објашњење и нећу дозволити ово питање, како објашњава своје извињење.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Он је сведок није оптужени, а извињава се жртвама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато што је убијао, каже да је убијао.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Немојте Ви уместо њега одговарати колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не објашњавам зашто не дозвољавам Ваше питање, у реду нећу више објашњавати, разумете.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Следеће питање, да ли је био 20. новембра 1991. на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био?

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Да ли је 20. новембра 1991. године био на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је на то питање.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Не, на питање са датумом није одговорио, ја врло добро знам да се подразумевало по питањима, али моје питање има датум, да ли је 20. новембра 1991. године био на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите на то питање.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Које је било доба дана када је дошао он на Овчару? Хоћете молим Вас замолити колеге, Ваш ауторитет. Добацивањем нарушавају Ваш ауторитет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас само о чему се ради, ради се о томе и ја се трудим да колегама браниоцима не ускраћујем превише. На пуно питања ваших сведок је већ одговорио. Ја дозволим, она су на други начин формулисана итд. Не желим да сва та питања забрањујем редом, разумете, тако да то проузрокује и доводи до неке реакције од колега пуномоћника оштећених. Немојте реаговати на начин да стичем утисак да бисте преузели да руководите овим претресом у том смислу. Ја разумем потпуно рекације. Онда све ово јако дуго траје итд. Питања се врло често понављају, али колеге браниоце молим да буду у том смислу прецизнији да питају оно што сведок није питан. Колеге пуномоћнике такође молим да ми дозволе да ја водим овај претрес. Дакле, питање је било браниоче?

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Да ли је 20. новембра 1991. године био на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, да.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Које је било доба дана када је он дошао на Овчару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, и то је одговорио рекао је око 12,30, па мислим не знам шта треба да га питамо?

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Има у исказу и да је био у 16,30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па био је све време тамо од 12,30 је био све време тамо до каже 23 и 24.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Ако то није спорно што ми забрањујете питање, што не дозвољавате питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одговорио је већ колега, због тога.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: До када је био на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је одговорио, до 23 до 24 можда чак и до 1 по поноћи.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Када је почело стрељање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Око пола 5 сам рекао, рекао сам око пола 5 сам рекао да је отишла прва тура.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: До када је трајало?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не разумем до кад је трајало, шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то све завршено на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам ја био до краја остало је 30 до 40 заробљеника.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Са које даљине је посматрао стрељање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са које даљине је посматрао стрељање? Нисам сигуран...

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Где се налази у односу на особе које су стрељане?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад имамо ту две ситуације, ситуација један да је он био у воду за стрељање, па је рекао колико је далеко од њих, а ајмо онда питање када сте се повукли из стрељачког строја, колико далеко сте се удаљили од тог строја који наставља са стрељањем?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па на пар метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пар метара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: На пар метара.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Које је било доба дана кад му се покварила пушка?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: То је био већ мрак, ја сам рекао да сам био у другој тури.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Каква је била видљивост у том тренутку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Било је осветљено, рекао сам била је месечина, осветљена је била рупа са светлима од фарова од кола.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Колико је било НН лица у овом воду за стрељање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како колико је било НН лица?

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Рекао је да је било НН лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да их је било тамо доста у самом строју је било 5, 6, 7 па су се мењали.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Дакле, молим Вас питање гласи колико је било НН лица у воду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему непознатих лица тамо, колико је било Вама непознатих лица тамо на рупи у тој тури у којој сте Ви били?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу тачно да кажем.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Из чега су они пуцали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Из аутоматског оружја колико се сећам.

АДВ. ЂОРЂЕ МАМУЛА: Немам даље питања.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се господине председавајући може ли једна пауза почиње глава да ме боли, пауза да нешто ако би појео да доручкујем, доручковао сам рано, да једем нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте још ни доручковали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 13 сати је, ајмо 20 минута паузе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настављено у 13,40, након паузе ради одмора. Нисам мислио да ће ово толико потрајати, искрено, не знам у чему је проблем. Мало смо каснили са довођењем оптужених, је ли тако? Наставља се са саслушањем сведока Сведок сарадник број 1. Колеге браниоци, адвокат Владимир Ђурђевић, на реду.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ (бранилац Вује Златара): Ја бих молио сведока да нам мало детаљније опише своје упознавање са Златар Вујом. Он је јуче у једној реченици само поменуо када је упознао Златар Вују, па бих молио да нам сад објасни конкретније ако може да веже за одређене датуме када га је упознао, како су се упознали и какав је њихов однос био у тим неким наредним данима након њиховог упознавања, контакти свакодневни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте питање браниоца?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: У неколико реченица, колико је то могуће.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, Вујо Златар је био исто на правцу деловања наше јединице, значи на правцу Нове улице када смо стигли. Био је ту код нас, значи. После пар дана када смо и дошли, он је био и давао је стражу и после је ишао у акције. И током једне акције, не могу тачно сад да се сетим датума кад је, ја мислим био лакше рањен. Био је онижи, негде висине око 170, носио је браду и то што сам рекао, имао је браду и маљаве руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита, када отприлике сте се упознали са Златаром, колико сте, потом у наредним данима, контактирали, сретали се итд.?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Сретали смо се стално и на крају приликом одласка наше јединице, 04.11. при повратку у касарну поздравили смо се и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често сте се сретали пре ових догађаја о којима причамо ми овде?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Једном, када је било, пре једно 6-7 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, него значи пре Овчаре, када сте се упознали са Златаром у наредним данима, недељама, колико често сте се сретали итд., до рањавања или ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па више пута, сада не могу тачно да кажем, 5,6,10 пута, али био је стално на том правцу, на правцу деловања моје јединице.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли је приликом деловања његове јединице, да ли то значи да су њих двојица деловали у саставу исте јединице, на истим борбеним задацима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да, он је био исто, прикључен је био пошто је био територијалац, прикључен је трећој чети, под којом командом је био мој капетан Радић, под нашом командом капетана Радића је био.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли су се и лично упознали, у смислу ја сам сведок сарадник број 1 или пуно име и презиме, ја сам Вујо, да ли су се поздрављали, да ли су се јављали један другоме, или га зна само из виђења, јер га описује као маљавог и брадатог?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Када смо дошли са фарме «Дубрава» и када смо скренули у ту улицу која иде према Петровој гори, директно се, значи, удара у кућу Вује Златара, уствари кућу његовог оца, одакле смо ми после кренули и ту смо се и упознали. Ту је била његова кућа и његовог, мислим, брата, не могу да се сад сетим да га опишем. После иде са дејством, после се ишло около према Новој улици, не могу тачно дана ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, већ тада сте се упознали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да, био је, да, тамо, јер ту је после била ...

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли је и Вуји рекао своје име, Вуја њему своје име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас бранилац пита?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, име, зна он име.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли су се јављали, поздрављали када се виде на улици или током борбених дејстава?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Значи то је познанство такве врсте. Шта је Вујо од униформе имао током тих дејстава након њиховог упознавања, до Вујиног рањавања?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, СМБ униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетну СМБ униформу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старог типа или ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Старог типа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо правити разлике у униформама у то време, имали су оне СМБ униформе старог типа од чоје или тако некако и имале су оне мало сивкастије, свечаније, неког лепшег модела, рецимо, да тако то кажем. Да ли се сећате Ви тога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па колико се сећам, да је СМБ, сад та, није од чоје.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли је Вуја носио нешто на глави и да ли је имао нека обележја, да ли је имао капу и ако је имао, да ли је имао некакво обележје на тој капи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Само мало да се присетим. Ја мислим да је имао шлем на глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шлем војске?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па имао је шлем са белим орлом, пошто је пре било ТО Вуковар, то се после штампало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са доштампаним белим орлом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, налепљеним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Налепљеним?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Шта је имао од наоружања задужено?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Аутоматску пушку, колико се сећам.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Каже Вуја је лакше рањен. То му је познато, каже? Да ли је приметио Вујино одсуство након рањавања из јединице и колико је оно дуго трајало по његовој процени?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу тачно да се сетим, знам да је био ...

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли је одсуствовао дуже, или је то било одсуство од пар дана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да је био теже рањен, био би на ВМА, значи лакше, вероватно, рањен. Јер сви који су лакше били рањени, то сам јуче објашњавао, била је болница у Негославцима, која је била смештена у школи, значи и враћали су се нормално у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Ту је био и стационар, ту су и лежали рањеници, болесници?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, а тежи су, ту су вршене операције, а тежи су ношени хеликоптером на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ВМА?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да кажете да Вујо Златар није био на ВМА?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико ја знам, не, него само да се вратио прошле године приликом интензивног дружења, како да кажем, долазио је Ђанковић код мене и тако кроз причу, рекао је да господин Вујо Златар има папир да је био на ВМА, али ја знам да није, био је у Вуковару.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли то значи да је након рањавања Вујо био стационаран у Вуковару, то су његова сазнања?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Може ли да ми објасни, одакле му та сазнања да је био у Вуковару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па видео сам га критичног дана и тих дана. Видео сам га критичног дана, сам га видео на Овчари, да је храмао, да је шепао.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Не, не говоримо о Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, него после рањавања, наредних дана да ли сте приметили његово одсуство из јединице, или је одсуствовао из јединице или се одмах вратио у јединицу као лакше рањен?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу сад тачно да тврдим, знам да се стално вршила допуна, пошто је доста људи било рањавано, вршиле су се допуне, долазили су нови људи које не могу све да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које нисте знали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Нисам схватио, одакле му сазнање да је био у Вуковару након рањавања? По томе што га је виђао или шта?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да сам га видео, да је био.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У Вуковару и у Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, на Овчари, али после рањавања јесте га гледали по Вуковару, пре Овчаре, после рањавања, а пре Овчаре, да ли сте се сретали са њим тамо у Вуковару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Срели смо се, сто посто на Петровој гори.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Он је јуче помињао рањавање особе по надимку «Гуто», Јосифовић је у питању, и Вују Златара у контексту те приче, па ме само интересује, сећа ли се како је Вујо био одевен тада када је Гуто рањен и шта је од наоружања имао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао сам, имао је аутоматску пушку.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: За тај конкретан дан, мислим када је Гуто рањен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је тај извештај Гуто рањен?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, покојни, на конгрес школи када је рањен.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас бранилац пита.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли је и тог дана Вујо имао аутоматску пушку у свом наоружању?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли је то видео сведок или то претпоставља, зато што је тим наоружањем био уопште наоружан и задужен?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па видео сам, како се зове, јел то је било ту из те конгрес школе, ишло се даље према том насељу колико се сећам, Бошко Буха.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Дакле, то му је сазнање на основу личног опажања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Хвала. Може ли временски да определи прецизније када је Гуто рањен, да ли зна датум?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим, знам да сам га носио, да има једна слика како сам га носио на носилима.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ако ми суд дозволи да сугеришем, датум је, ја знам када је Гуто рањен, питам да ли сведок дозвољава да је то било тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Мислим да је у питању 09.11., ја сам себи тако прибележио, да ли је могуће да је 09. новембра то било када је Гуто рањен, о чему сад причамо, с обзиром на Овчару, на оно пре тога, дакле 09. новембар?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да тврдим, али знам да је рањен, да је ту тај дан уопште рањен.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Дакле то би могло бити неких десетак дана пре Овчаре, да ли се отприлике слаже са оним што Ви о томе знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу ја сада да Вам тврдим.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Па ја и не тражим да тврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу да се сетим датума тачно, знам да сам носио покојног Јосифовића и да је оперисан био на болници у Негославцима и пошто је био тежак, однет је хеликоптером на ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли је Вују виђао, да пробамо да се вежемо за тај датум рањавања Гуте, да ли је Вују виђао и пре рањавања Гуте и после рањавања Гуте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пре и после рањавања, сте рекли?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Пре сам га исто виђао и после тога, сада не могу да кажем дан, два, три, али виђао сам га, значи да је био тежи, био би на ВМА.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Е сад реците ми, то када је виђао Вују све те дане, практично у континуитету, шта примећује на Вуји? Помињао је шепа, храмље, како би могао прецизније да опише ту промену у његовом здравственом стању коју он види, коју он региструје?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да је ишао мало неправилно, да је храмао.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да је храмао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да је храмао.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Да ли може да се изјасни, на коју ногу је храмао, мислим коју вуче, која му је повређена, да ли се сећа тога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је користио какво помагало у ходу, штап, штаку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам ја, није, не могу да тврдим.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ишао је без помагала, храмао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да тврди.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Не може да тврди, добро, добро и све време носио наоружање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: И да ли је у таквом стању и учествовао у борбеним дејствима, да ли га је виђао да учествује у борбеним дејствима?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу да се сетим да је учествовао, али могуће је да је давао стражу, јер био је део који је давао и стражу.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Дакле, тако рањен, након рањавања ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате или не знате? Немојте, могуће је да је давао стражу, ако не знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам сигуран, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Поменуо је и данас и јуче и у свом првом исказу да је Вују видео и последњег дана када су се разилазили, односно када се његова јединица враћала. Интересује ме само, када Вују после тога и види ли Вују после тога поново док је још увек на одслужењу војног рока? Да ли се са Вујом још кад видео док је био на одслужењу војног рока?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након што сте се вратили 24. у Београд са јединицом, па до краја одслужења Вашег војног рока, да ли сте се и где, евентуално, срели са Златаром?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим. Ја мислим да нисмо, видели смо се накнадно, када је било оно једном прослава ослобођења Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то након годину дана?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Након пар година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након пар година?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Могу ли да га директније питам, да покушам да сугеришем у том смислу, да ли се можда сећа некаквог Вујиного доласка у Београд у касарну у којој је он служио остатак војног рока? Да ли може у том правцу да размишља, па да се покуша сетити?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу да се сетим.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Не можете? Добро. Када је говорио о овом догађању на самој Овчари тог поподнева и ноћи, помињао је особу женску за коју је чуо да се зове Ружица Маркобашић. Да ли је та особа и једног тренутка током читавог тог догађања које је он описао у ова два дана и претходно, померана са тог места са којег, где је он описао да се налазила, дакле, испред улаза у хангар, мислим наравно за живота, не мислим после када је умрла, док је била жива?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се ја сећам, не. Лежала је доле и била је ударана, што сам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту с леве стране од улаза у хангар?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, с леве стране.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Он је улазио у хангар, Ружица није с његове стране виђена у том хангару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви је нисте видели у хангару ни у једној прилици, ни у једном тренутку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Може ли сведок да се сети, какве боје је био аутомобил којим се он вратио оне ноћи са Овчаре?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па већ сам рекао да не могу да се сетим, не могу да се сетим с ким сам се вратио.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ни боје аутомобила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни боје аутомобила, то Вас пита, добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ни боје аутомобила.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Председниче, ако ми дозволите, ја бих имао једну молбу. Не желим ни у ком случају привилегован статус у односу на остале браниоце, али мислим да нам је интерес свима овде да утврдимо шта је оно чега се сведок данас сећа, а шта је оно што говори гледајући у прибележбе? Па бих молио председника већа, да ми дозволи да поставим неколико питања, а да при том, сведок затвори белешке које има пред собом, да покуша да ми одговори на њих, не гледајући у белешке. Па ако се не сети тога, да каже: ја се тога сада не сећам, али имам то у својим белешкама, а које сам направио када сам се тога сећао, па ћу погледати, па ћу Вам одговорити. Да разлучимо шта је оно што он сада може одговорити и рећи на основу сећања овога тренутка, а шта је оно што је он упамтио па ставио на папир, па сад о томе говори, подсећајући се са тог папира. Мислим да је веома значајно да утврдимо, шта је оно што он овог тренутка може да нам одговори на основу сопственог сећања овога тренутка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ради о питањима на која је он већ одговорио?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Не, на неки начин, ја хоћу да поставим одређена питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, браниоче, ако је сведок већ одговорио на та питања, на нека је чак у више наврата одговорио, ако су то питања која ћете Ви да поновите, онда ...?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Не, нећу их поновити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, у реду.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ево, ја бих молио да сведок ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Господине, дозволићемо ово, прихватићемо ово тражење браниоца, Ви ћете заклопити те Ваше белешке.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ево нећу, не морам заклапати, ако можете да ми дозволите подсетник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, добро, добро.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ако не може да одговори, подсетиће се, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је, ајте проверите, да ли је то у реду. Изволите браниоче.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ја бих молио ако сведок може да одговори на основу овог сећања, сећања у овом тренутку, приликом првог одласка на рупу, целе те композиције, дакле трактор, возила, које је помињао и све остало, какав је распоред седења унутар првог аутомобила? Он помиње ко је у том аутомобилу био, који је аутомобил био, али не говори о томе ко где седи у возилу? Да ли може да се у том правцу сада изјасни, ко где седи у том возилу од оних лица која су у возилу била?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да је ауто возио сведок сарадник број 2, да је био Топола, седео и Жорж.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: О којем возилу говори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Бранилац Вас пита то.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: О «Југу» црвене или «Застави».

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Не, не, не, говорим о возилу које прати трактор о првом возилу иза тракторске композиције?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: «Пасат».

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: «Пасат», који је возио Камени.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Који је распоред људи унутар тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли евентуално знате како су људи унутра седели, ко је био возач, ко је био сувозач, ко је седео позади, то Вас бранилац пита?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па рекао сам, већ објаснио сам, ко је био у возилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Да, да, али бранилац Вас пита, где је ко седео?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја мислим да је Камени возио, а да је седео на месту сувозача Милојевић, а иза да су били Цеца и Маре.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Дакле, то је био распоред у том возилу. Може ли на исти начин да се изјасни, који је распоред приликом другог одласка у последњем возилу које је било у колони, дакле у возилу које иде за возилом у којем је он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад да прецизирамо. Приликом другог одласка ...?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Приликом одласка друге групе на рупу у којој је и он, у последњем возилу, какав је распоред људи који су седели у возилу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то евентуално можете да се сетите, распореда седења у том возилу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Цетиње, Дашић и Зоран, Цетиње је возио.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цетиње је возио?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Дашић је седео напред, а Зоран иза, назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сигурни у то или ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па сигуран сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурни сте?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Може ли да се сети боје тог аутомобила?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да не могу да се сетим марке аута ни боје, рекао сам, знам да су седели и да су отишли, било је пуно аутомобила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: А приликом трећег одласка који исто помиње, може ли сада да се сети марке типова аутомобила и распореда људи по возилима? Трећи одлазак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Сведок је ...

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: О томе исто говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе говорио. Сведок је о томе говорио, а ако је Ваше питање, како ко седи у аутомобилу, у реду, у неком од тих аутомобила?

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Моје је питање, да ли може да се сети, којим возилима одлази трећа група?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите? Добро.

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Тога не може да се сети. Ништа ја се захваљујем већу на овом времену. Колега Јелушић, бранимо истог оптуженог, па ће он наставити са питањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, браниоче. Бранилац, адвокат Јелушић.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Сведок је рекао да се састајао пре покретања кривичног поступка са оптуженим Мирославом Ђанковићем. Молио бих да се детаљније изјасни о томе, колико је било таквих састанака, где, о чему су разговарали, како су се састали, дакле, на чију иницијативу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па састали смо се пар пута, некада на моју, некада на његову иницијативу, састајали смо се тамо где сам ја радио, где сам Вам рекао на изворишту магацина, где сам обезбеђивао наш централни магацин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему сте причали, о чему сте разговарали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па о догађајима у вези Овчаре и тако, о свему, то и то смо причали и да је он ишао код Мирољуба заједно са господином Милојевићем да гледају касете, тако је он тад рекао, тог што је Мирољуб давао у Хагу, хашким истражитељима, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у тој једној прилици ако сам добро схватио, било је приче и о Златару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, и ту је било приче и о Вуји и о том.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја мислим да није одговорио колико је било таквих састанака, да ли се може сетити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли прецизније одредити у колико наврата сте се састали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, пар пута, не могу тачно ја да кажем, један, два, три пет, пар пута, сам рекао.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Који је разлог био због ког је он тражио састанак са оптуженим Ђанковићем?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не разумем питање, који је разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте малопре да сте се састајали и на његову иницијативу, а и на Вашу иницијативу, па Вас бранилац пита, који је разлог био да Ви иницирате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: У вези догађаја на Овчари, па ето о томе, како ко живи, јер он знам да је ишао у Норвешку, да је путовао из Норвешке и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само око тога?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Око тога, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА. Тако и толико?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли се сведок у то време, тада када је тражио разговор, плашио, евентуално, кривичног поступка?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па тада, тренутно, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли се сведок плашио исказа неких лица, дакле, да га евентуално нека лица могу можда теретити у вези догађаја на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Пре него што одговорим, док нисам променио адвоката, у мом тиму тадашњем адвоката пре дизања потернице, дизања оптужнице, пардон, је био господин Јелушић, па он је онда упознат који иначе ради у канцеларији код господина Калања, а све је то за дизање тога, да ме терети господин Перић кога и не знам, сазнао сам од господина Милојевића, док нисам променио адвоката, док мој отац није променио адвоката.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Питање, да ли се плашио исказа неких лица или не?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам се плашио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До ових сазнања?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До ових сазнања за Перића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: После тога нисам, све док није дошло до 04.11., када сам одведен у Нови Сад.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Моје је питање у време разговора са оптуженим Ђанковићем, мислим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Ђанковићем, у време сусрета са Ђанковићем, то је питање?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Сведок мене добро разуме, него не жели да одговори на то питање.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам се тренутно ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада не, тада не.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време тих сусрета са Ђанковићем?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је у тим разговорима било речи око тога да би можда било добро неког ликвидирати, односно да ли је било предлога да се нека лица ликвидирају?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа слично?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ма не, никад ништа.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Моје следеће питање је, да ли је сведок сарадник приликом давања исказа 18.12., да ли се служио подсетником или је говорио све оно што је рекао, односно што је унето у записник, из главе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Све из главе, то што је било, нисам имао ни једну изјаву, пошто ми није била, тад је речено моји адвокати ...

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Не питам за изјаве, питам за подсетник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали никакве белешке, подсетник и слично?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, нисам, не.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли сте тада говорили о распореду седења у возилима и о лицима без подсетника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли сте тада ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па без подсетника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Без подсетника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без подсетника, да.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Због чега је било потребно да се јуче служи подсетником, ако тада није имао подсетник, да ли може да објасни?

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Противим се.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ако може да објасни, не инсистирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните. Ја нисам сигуран да сте имали подсетник, мада можемо то и погледати, када сте саслушавани пред истражним судијом, овде у овом суду?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Не, не, говорим ...

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Проверите, ништа, како се зове, нисам имао никакав подсетник, а ово сам хтео само хронолошки, сам значи имао кући машину да откуцам то све и ништа друго.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Па, председниче, ми можемо, наравно, прегледати и видети видео запис са јучерашњег претреса, заиста смо сви видели када је било реч о распореду седења у возилима, да се сведок служио тим подсетником, па је то питање било моје у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, тако је.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Моје следеће питање је да ли је сведок пре овог догађаја, био у било каквом контакту са заробљеним војницима или цивилима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре догађаја на Овчари о коме прича?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да, да, пре догађаја, јесте, да ли је лично заробио неког или је, можда, био у контакту са неким од заробљеника?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, колико се ја сећам.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли то значи, да је могуће, а да се не сећа, или искључује ту могућност?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, колико се ја сећам. Оставио нас је да тумачимо шта то значи.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Добро, хвала. Моје следеће питање је везано за пушку петометку, он је у истрази рекао да је претходно пуцао из те пушке, интересује ме колико пута, колико метака је испалио и у шта је гађао, односно који је био циљ?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Рекао сам да сам испалио у голубове пар метака и да ми се заглавила пушка после испаљеног првог метка и да сам се померио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, да сачекамо питање, браниоче.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли се радило о новој или о половној пушци?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Пушка је била одбачена, ја не знам јел нова или половна, била је одбачена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бисте могли да процените, у том смислу, да ли је нова то пушка или не?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Када је сведок напунио пушку пре одласка на рупу, да ли се сећа, у ком тренутку и са колико метака?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па била је напуњена још пре одласка на Овчару, имао сам 4 патроне у њој.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Осим тих четири патрона, да ли је имао и резервне муниције код себе?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изузев тога што сте имали у магацину, те пушке, кажете да ништа у џеповима нисте имали од резервних патрона?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Молио бих да сведок објасни, уколико може, због чега му је Станко, како каже, замерио, да се наводно извлачи, ако је он испалио један метак, дакле, први метак је испален и тај метак је, односно, сачма је отишла у правцу заробљеника. Он каже да не зна да ли је погодила, али зашто му је замерио, када је испалио?

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, ја се противим том питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да му је то Станко замерио, сада не знам, па Ви га питате, зашто му је то Станко замерио?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли може да објасни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било питање за Станка, под условом да Станко то потврђује, али Станко то не потврђује. Да ли је било неког додатног објашњења у том смислу од Вујановића, или је само то?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Председниче, ако дозволите претходно једно питање. Да ли је он са тим метком по његовом мишљењу, дакле, с обзиром на растојање на коме се налази у тренутку када је извршио опаљење, да ли је он погодио, да ли је убио некога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, немојте молим Вас, колега тужиоче. Слажем се, али онда се противите, тако што ћете укључити микрофон, устати и рећи да се противите том питању, а не овако са места.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: На то питање је одговорено. Али ми је потребно због овог следећег питања, да би њему било јасније. Дакле, он је рекао да је пуцао ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао, то што је рекао и то смо чули.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ако је већ испалио метак, ако је већ можда неког убио, зашто би му онда неко замерао да се показао као неко ко избегава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад, то није питање за сведока, то није питање за њега.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Добро, онда није важно. Моје следеће питање је: како опет објашњава да је Мића Ђанковић био на рупи, да је имао аутоматску пушку, а да није пуцао и да због тога, нико није замерио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Мића Ђанковић?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Зато што га се бојао Станко и сви остали, пошто је био на вишегодишњој робији и изашао је пре почетка рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, добро.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Сведок је изјавио да је покушао одмах да поправи пушку, односно да извади заглављену патрону. Интересује ме, на који начин је покушао да извади патрону и у чему је био проблем, у чему је био квар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у томе успели?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам могао да избацујем патрону и нисам даље ништа радио, повукао сам као што сам рекао.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: А шта је било даље, касније са том пушком када се вратио у јединицу, где је та пушка завршила?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Та је пушка остављена у Вуковару, а то није наша формацијска пушка, остављена је у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви је нисте донели у Београд?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, ништа, сем аутоматске пушке коју сам дужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте је вратили са Овчаре тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, остављена је, враћена је.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је касније покушао да извади ту заглављену патрону?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: А зашто?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па сад ...

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Нисам чуо одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је тражио помоћ, можда неког ко се разуме у то?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је неко у јединици или опет од лица која су се тамо налазила, имао такву пушку, тог типа, још неког осим њега?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не, колико се ја сећам.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је његов претпостављени старешина знао да он има такву пушку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, имао је старешина, и он је имао исто још неко наоружање, ја сад не могу тренутно да се сетим које, углавном формацијско.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је капетан Радић имао такву пушку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Капетан Радић?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Колико се сећам, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Молио бих да се сведок изјасни прецизније, каже да је у шпалиру био и оптужени Ђанковић. Где се тачно налазио, шта је имао у рукама и шта је имао обучено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је то сведок већ рекао и где је био у шпалиру и шта је имао у рукама, како је био обучен.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је био у униформи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па у униформи је био.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Каквој униформи? Да ли је имао капу, какву капу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Знам да је током акције носио личку капу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током акција је носио личку капу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је личка капа?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па црно и оне ресе и горе четири ресе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Округла?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, округла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ресама?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, да, са ресама, може бити црногорска, личка, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Да ли је имао ту капу том приликом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформа? СМБ или ...?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па имао је нешто на СМБ боје као панталоне, не знам тачно, панталоне, униформу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетно?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је имао нешто од наоружања личног, а ако јесте, шта?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Аутоматску пушку.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Сведок је изјавио да је он ударао заробљенике бејзбол палицом, па ме интересује, како сад, где је стајала пушка, где палица и откуд та бејзбол палица тамо?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па откуд ја могу да знам откуд бејзбол палица тамо.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли зна, питам да ли зна?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не знам.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Где се налазила пушка у тренутку када је он ударао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и тада имао са собом пушку?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не могу да се сетим, знам да је носио после ово аутоматско, не могу да се сетим је ли имао тад, прошло је дуго времена, не могу сада ја да знам детаљно је ли имао у том шпалиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: А да ли се сећа да ли је ...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По сећању, колико се сећате.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Да ли је било ко тада у хангару испалио метак из ватреног оружја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било каквог пуцања у хангару, да, то је добро питање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, колико се ја сећам, не.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Још једно питање. Сведок је рекао да му је оптужени Ђанковић одузео шкорпион, па у вези тога ме интересује, да ли је он имао намеру и даље да врши стрељање и колико је, уствари, планирао да изведе заробљеника и да их стреља код хангара, да није спречен?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Узео ми је и вратио Станку, то сам већ изјавио и не бих имао више намеру, значи, само та три што сам морао, што сам био приморан, јер сам се плашио за свој живот.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: А зашто онда то је сад заиста по мени нелогично у његовом казивању, дакле, с једне стране му одузима, спречава га оптужени Ђанковић, а с друге стране, он сам каже да је имао намеру да ...

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Молим Вас, ја се противим овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ми не дозвољавате ни да чујем шта каже колега бранилац. Ево, заиста, ја се трудим да чујем шта каже бранилац.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја бих молио да сведок објасни, дакле, да ли је прекинуо самоиницијативно, или га је у томе даље спречио оптужени Ђанковић да даље врши стрељање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, можемо то тако. Јесте ли Ви престали били са тим Вашим радњама, па је дошао Ђанковић, или Вас је он прекинуо када сте кренули по следећем?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да, он је узео од мене кад је видео, он је узео и рекао већ шта сам јуче изјавио, који то што радиш овде, да се не изражавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте кренули по следећем када је он дошао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам кренуо, значи он је узео и вратио је како се зове Станку, ништа друго.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: То је одговор, свакако, није било потребе да заступник оптужбе реагује, заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, колега мало и Ви можда тише говорите, а не знам колико сте далеко од микрофона и ја стварно имам проблем ту да Вас чујем, колеге Вас, очигледно, боље чују.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Још једно питање. Остало је мало нејасно, сведок је рекао да је после једног стресног догађаја који се десио у вези са вршењем његове службе полицајца, да је био лечен, јер се радило о некој интервенцији на дебелом цреву, је ли тако? Е сад везано за тај стресни догађај, мене интересује, да ли се тада, с обзиром да се радило о таквом догађају, обраћао за помоћ и неком другом специјалисти, пре свега, психијатру, с обзиром да је у питању стрес?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је да није.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је да није, да није тражио уопште помоћ лекара.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Ја сам разумео да није лечен, али да ли је том приликом био и на прегледу код специјалисте, с обзиром да се радило и моје питање је, зашто повезује то обољење са стресом, како то, на основу чега, да ли има некакав извештај који би говорио да је та болест наступила услед стреса, или је то његов закључак?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, господине, изгубио сам за недељу дана после те ситуације, изгубио сам десетак килограма и био сам збринут у здравственом центру у Сремској Митровици код др Сретена Радојчића који ми је вршио и ренографију и ретроскопију и преписао ми је лекове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, помоћ лекара ове врсте том приликом, ни том приликом нисте тражили испитивање?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Хвала, немам више питања.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ (бранилац окривљеног Катић Слободана): Ја бих замолио сведока да нам одговори на питање, да ли је критичне вечери, о којој причамо, на Грабову видео Слободана Катића?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Ја сам рекао да је отишао ...

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: На Грабову?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Грабову?

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Да ли сте га видели на Грабову?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На рупи?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Грабову не, али је отишао у правцу Грабова.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: То је моје питање. Да ли је видео Слободана Катића како стоји у стрељачком воду?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само са да или не.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Да или не?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Молим? Нисам чуо.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Не? Сведок је у свом исказу изјавио да је окривљеног Катића видео како улази у кола, са које раздаљине је видео Слободана Катића како улази у кола?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Пар метара.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Пар метара?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Колико су кола била удаљена од осветљења на хангару?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па, 4 до 5 метара.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Ви сте Слободана Катића описали у претходном поступку да је он висок око 185 цм, крупан, плав, глават. Да ли може мало поближе да нам разјасни, како је Слободан Катић том приликом изгледао, шта је имао

обучено, да ли је имао капу на глави, да ли је имао неке ознаке, какво је наоружање имао?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Имао је комбинезон СМБ, имао је аутоматску пушку и био је, значи, у штабу код господина Каменог. Сви су радикали носили ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао некакву капу? Добро то.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Носили су сад, то је беретка с кокардом, колико се ја сећам.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: То сте га видели у штабу, нисам разумео или то вече?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: На Овчари, на Овчари сам га видео, а иначе је био две куће даље од нашег штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Рекли сте и како је изгледао, шта је имао од униформе, да ли је имао какву капу на глави? То Вас пита бранилац. Те вечери на Овчари?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу тачно да се сетим, знам да је носио претходних дана, да су носили он, беретка са кокардом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беретке са кокардом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Са кокардом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Кажите ми са које стране је ушао у кола окривљени Катић, ако сте били на пар метара, логично је да сте видели са које стране је ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не сећам се, знам да су ушли у кола, не могу тачно да кажем, с леве или с десне стране.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Да ли се сећате на које је место сео окривљени Катић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговорио.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Није одговорио. Питао сам га, с које стране је ушао, с леве или с десне, да ли је сео напред или назад, то је друго питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није одговорио на то питање, нешто друго, од стране браниоца Ђурђевића. Да ли то знате?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па седео је иза у колима.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: С које стране?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па не могу тачно ...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позади, на задње седиште?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: ...да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Ја сам Вас разумео да сте Ви полицајац. Шта сте по чину? Нисте нам то казали данас.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Млађи водник прве класе.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Завршили сте, колико сам, ако сам добро разумео, средњу пољопривредну школу?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Који смер?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Пољопривредна механизација.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Механизација?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Да ли сте у оквиру Вашег наставног, наставних предмета имали предмет биротехника?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не разумем.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Биротехника?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Биротехника? Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и не зна шта је биротехника. Ајде, дајте следеће питање, колега.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Следеће питање се надовезује на питања мог уваженог колеге Ђурђевића везано за белешке. Да ли сте 02.02. ове године, приликом давањас исказа код истражног судије, користили белешке?

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Председниче, да ли могу да се постављају питања преко председника већа, а не непосредно?

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Ја сам председнику ...

ЗАМЕНИК ОЈТ ДУШАН КНЕЖЕВИЋ: Не, не, не.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: За 02.02., није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, колега, Ви сте заиста, ја сам у једном моменту кренуо да реагујем, али нисам желео да Вас прекидам, али Ви заиста постављате питања сведоку на начин на који му не треба постављати питања.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Ја се извињавам суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва питања постављајте преко мене, дакле, питање је било, да ли сте приликом саслушања 02.02.2004.године, имали и користили какве белешке?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Не, имао сам само оно што сам писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте Ви писали?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ипак имали сте неке белешке?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Па да, али само у кратким цртама, ништа у виду овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Значи, биле су белешке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Моје следеће питање је, председниче, ако дозвољавате, да ли сведок зна да куца на машини, писањом?

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Да.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Знате.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Извињавам се господине адвокату, радим у полицији, па ако не знам са свих десет прстију, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Пошто је белешка јучерашња откуцана на десетак страна, то смо констатовали, па ме је то чисто интересовало. А ако добро зна да куца или бар са два прста, ако ми веће дозволи то питање, да ли може да каже, на ком месту на тастатури се налази тачка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то, молим Вас, немојте то молим Вас, колега.

СВЕДОК САРАДНИК БРОЈ 1: Господине председавајући, па ...

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Па ако зна, он ће казати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Одбите ми питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам.

АДВ.АЛЕКСАНДАР БОЈКОВ: Хвала лепо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац, адвокат Бељански.

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Председниче, пошто је четири минута до пола три, ја не знам да ли да почињем, па да ћемо прекидати, или како сте мислили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да је боље да чујемо питања бранилаца. Молим? Ево ви процените остале су још колеге Бељански Мунижаба, Продановић и Радуловић. Колега Бељански, колико Ви процењујете Ваше?

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Сигурно више од 15 минута, можда 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо сви за то да наставимо ујутру? Колега Бељански, прихватамо да наставимо сутра у 9,30. Хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА